

Lovforslag nr. L 139 (Forslag til lov om ændring af lov om Forebyggelsesfonden. (Støtte til udarbejdelse af ansøgning m.v. til Forebyggelsesfonden)).

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech) fremsætter:

Lovforslag nr. L 140 (Forslag til lov om ændring af lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. og integrationsloven. (Erhvervsrettet danskundervisning på internettet, danskuddannelse til EU-grænsependlere m.v.)) og

Lovforslag nr. L 141 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ophævelse af overgangsordningen for statsborgere i Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn)).

Transportministeren (Lars Barfoed) fremsætter:

Lovforslag nr. L 145 (Forslag til lov om ændring af lov om jernbane. (Supplerende regler som følge af passagerrettighedsforordningen m.v.)).

Velfærdsministeren (Karen Jespersen) fremsætter:

Lovforslag nr. L 146 (Forslag til lov om ændring af lov om kommunale borgerservicecentre. (Ophævelse af revisionsbestemmelse)).

Videnskabsministeren (Helge Sander) fremsætter:

Lovforslag nr. L 147 (Forslag til lov om ændring af universitetsloven. (Tildeling af dansk eksamensbevis for visse uddannelser i udlandet, fleksible fripladser og stipendier m.v.)).

Kulturministeren (Carina Christensen) fremsætter:

Lovforslag nr. L 148 (Forslag til lov om ændring af lov om Kunstrådet og lov om Statens Kunstfond. (Regler om repræsentantskaber m.v.)) og

Lovforslag nr. L 149 (Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Ny ordning for udsendelse af ikke-kommercielt tv, ændring af »must carry«-reglerne, opkrævning af licens m.v.)).

Skatteministeren (Kristian Jensen) fremsætter:

Lovforslag nr. L 154 (Forslag til lov om midlertidig udskydelse af betalingsfristerne for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt moms).

Titler på de fremsatte lovforslag vil fremgå af Folketingstidende.

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om erhvervsstøtte i 2009. (Redegørelse nr. R 5).

Eksemplarer vil blive omdelt og redegørelsen optaget i Folketingstidende.

Justitsministeren (Brian Mikkelsen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter uden for strafferetsplejen. (Redegørelse nr. R 6).

Eksemplarer vil også her blive omdelt og redegørelsen optaget i Folketingstidende.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Statsministeren deltager i spørgetimen.

Kl. 13:04

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag deltager statsministeren.

Jeg kan oplyse, at der er anmeldt følgende spørgsmål:

Ida Auken (SF)

Margrethe Vestager (RV)

Rasmus Prehn (S)

Per Clausen (EL)

Ole Hækkerup (S)

Jesper Petersen (SF)

Magnus Heunicke (S)

Morten Østergaard (RV)

Kamal Qureshi (SF)

Vi kan nå i hvert fald otte spørgsmål, hvis det er efter taletidsreglerne, og så må vi se – afhængigt af, hvor hurtigt man er i stand til at besvare spørgsmålene – om der bliver plads til yderligere.

Men det er jo statsministeren, der står for spørgetimen i dag, og jeg giver ordet i den rækkefølge, jeg har nævnt her, så den første bliver fru Ida Auken, efter at der er givet taletid til statsministeren. Værsgo, statsminister.

Kl. 13:05

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

I går fremlagde regeringen et udspil til en omfattende skattereform. Det er et udspil, som bygger på, at en aftale om en skattereform også skal indeholde en aftale om et fortsat fast og robust skattestop.

Hvorfor er det så vigtigt med et skattestop? Ja, for det første er Danmark det hårdest beskattede land i verden, og derfor skal vi ikke have højere skatter i Danmark. De skal holdes i ro, og hvis der er plads til det, bør de faktisk sættes ned. Derfor er det vigtigt med et skattestop, fordi skattestoppet beskytter mod en stigning i den samlede beskatning.

For det andet har vi brug for skattestoppet for at skabe tryghed i familierne. Familierne skal vide, hvad de har at disponere over. Det skal ikke være sådan, som det var i perioden fra 1993 til 2001 under den daværende socialdemokratisk ledede regering, at der blev indført en ny eller forhøjet en gammel skat i gennemsnit en gang om måneden. Denne snigende skattestigning gjorde det umuligt for familierne at vide, præcis hvad de havde at disponere over.

For det tredje har vi brug for et skattestop for at skabe tillid i virksomhederne, så de tør disponere, så de tør investere og dermed skabe nye arbejdspladser. Det skal ikke være sådan, som

det var i perioden fra 1993 til 2001, hvor hver ny finanslov indeholdt nye milliardstore byrder for erhvervslivet, som gjorde det usikkert, på hvilket grundlag man turde investere og disponere og skabe nye job.

For det fjerde må man sige, at i den nuværende finansielle og økonomiske krise er der ekstra stærkt behov for et robust skattestop. Der er et usikkert boligmarked, som gør, at der skal være et skattestop, så boligejerne ved, hvor de står. Der er svigtende indtjening på eksportmarkederne, og det gør det ekstra nødvendigt, at virksomhederne ved, hvad de har at disponere efter, så de ikke bliver udsat for overraskende nye skattebyrder, hver gang der kommer en finanslov. Derfor er der brug for et skattestop, og der er ekstra meget brug for det netop i den nuværende situation.

Endelig for det femte er et skattestop en effektiv bremse på det, jeg vil kalde de skattekreative typer. Det er den type politikere, som, hver gang de får en ny idé til et eller andet, der skal finansieres, kun kan komme på én ting til at finansiere det med, nemlig en ny skat, en ny afgift eller et nyt gebyr. Der beskytter skattestoppet imod den slags skattekreativitet. Skattestoppet tvinger enkelte politikere til at overveje, om det, man kommer med, ikke kan finansieres ved at finde besparelser andre steder i stedet for bare at vælge nye skattebyrder over på befolkningen. På den måde fremtvinger skattestoppet i virkeligheden en politisk nytænkning, som vi i allerhøjeste grad har brug for.

Af de fem grunde er det nødvendigt med et fortsat fast og robust skattestop.

Jeg forstår, at Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne her for kort tid siden har forladt skatteforhandlingerne i fornærmelse over de krav, som regeringen har stillet om, at vi fortsat skal have et robust skattestop. For mig viser det to ting. Det viser for det første, at de to partier er ude på at øge skatterne her i landet – det er nærmest en tilståelsessag – og det viser for det andet, at Socialdemokraterne har bundet deres handlekraft eller handlefrihed eller handlemulighed til Socialistisk Folkeparti, som jo har sagt, at Socialistisk Folkeparti er imod skattestoppet før, under og efter en skattereform.

Det trækker linjerne klart op i dansk politik: På den ene side har vi en regering, som nu gennemfører en nødvendig reform, så det bedre kan betale sig at arbejde. Når den er gennemført, viderefører vi et fast og robust skattestop, så folk ved, hvor de står, så der er tryghed og tillid i fa-

milier og virksomheder. Og på den anden side har vi en opposition, som ikke engang vil love at overholde den aftale, de eventuelt kunne indgå med regeringen, men insisterer på at have fuld frihed til at sætte skatterne i vejret. Det er skillelinjen i dag, på den ene side dem, der vil sætte skatterne i vejret, og på den anden side os, der vil holde dem i ro.

Kl. 13:10

Formanden:

Tak til statsministeren.

Så går vi til spørgerrækken, og den første er fru Ida Auken. Værsgo.

Kl. 13:10

Spm. nr. US 79**Ida Auken (SF):**

I november måned sprang statsministeren jo ud som grøn og indrømmede, at regeringens politik havde været fodslæbende og forkert på miljøområdet, og siden har vi jo set en statsminister, som siger en masse fine ord om klimaet og miljøet, man faktisk ikke gør så meget ved det. Senest har vi set skatteudspillet, som kom i går, hvor man med et pennestrøg fjerner to tredjedele af de CO₂-reduktioner, som Skattekommissionen har foreslået. Så kunne man jo godt spørge statsministeren, hvor den grønne revolution blev af, men den slags spørgsmål har statsministeren det med at glide let og elegant af på, så jeg vil spørge om noget andet.

På søndag er det den 1. marts, og det er jo en rigtig festdag. Så er det præcis 1 år siden, statsministeren udnævnte George Bush til at være en stor miljøforkæmper, og derfor vil jeg spørge statsministeren, om han holder fast i, at George Bush er en stor miljøforkæmper, som han sagde for 1 år siden, eller om han trækker den udtalelse tilbage efter sin grønne omvendelse.

Kl. 13:11

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:11

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, jeg omtalte, var såmænd daværende præsident Bushs private ranch i Crawford, som er energirigtigt indrettet, og til det kan jeg føje, at jeg glæder mig over, at USA's nye præsident, Obama, har lagt grønne planer frem og har lovet, at han vil være aktiv i arbejdet på at få en klimaaftale i København i december i år.

Kl. 13:11

Formanden:

Fru Ida Auken.

Kl. 13:11

Ida Auken (SF):

Jamen så kan man jo sige, at det er nok at være a true environmentalist, som statsministeren sagde, hjemme på ranchen, så jeg går ud fra, at statsministeren har fået installeret alle de grønne ting i sit eget hjem, når han udstiller sig selv som grøn, for det er da ikke i politikken, det kommer frem.

Lad os bare tage skattereformforslaget, hvor statsministeren med et pennestrøg fjerner to tredjedele af Skattekommissionens CO₂-reduktioner. Hvad siger statsministeren til det? Hvor blev den grønne revolution af? Kan vi få et svar på det?

Kl. 13:12

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:12

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan fuldstændig afvise fru Ida Aukens påstand. Jeg ved simpelt hen ikke, hvor fru Ida Auken har de tal fra, men jeg kan sige, at det samlede grønne element i regeringens udspil er større end i Skattekommissionens betænkning.

Kl. 13:12

Formanden:

Fru Ida Auken.

Kl. 13:12

Ida Auken (SF):

Jamen så skal jeg løfte sløret for statsministeren. Det har jeg fra regeringens eget papir.

Skattekommissionen lægger op til 1,9 mio. t CO₂-reduktioner. I papiret her står der to gange, at man vil fjerne 0,6 mio. t CO₂, og efter hvad jeg kan regne ud, er det altså lidt mindre end en tredjedel, der er tilbage. Statsministeren må jo kende sine egne papirer og Skattekommissionens CO₂-beregninger, så han kan da ikke bare stå og feje tingene af helt uden argumentation. Det er simpelt hen ikke en måde at behandle folkestyret på.

I statsministerens egne papirer står der, at reformen fjerner 0,6 mio. t CO₂. Det svarer cirka til det, Gentoftes beboere tilsammen udleder af CO₂, dvs. 600.000 t CO₂, og det er ikke ret meget. Det er cirka lige så meget, som planen her fjerner, det står i den, og Skattekommissionen havde tre gange så meget i sine beregninger, så det synes jeg statsministeren skylder os et svar på.

Kl. 13:13

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:13

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Kendsgerningen er, at det provenu, der kommer ind fra grønne initiativer, er større i regeringens udspil, end det var i Skattekommissionens. I øvrigt skal man ikke alene se på regeringens politik på det grønne område, med skatteudspillet er der taget og vil blive taget yderligere initiativer på det grønne område.

Kl. 13:13

Formanden:

Tak til fru Ida Auken.

Så er det fru Margrethe Vestager til statsministeren.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 80**Margrethe Vestager** (RV):

Jamen der er bestemt også brug for yderligere initiativer.

Jeg tror, der er nogle andre ting, som familierne i Danmark også har brug for, og det er viden om, at deres børn kan blive undervist af kompetente lærere, at der er læger og sygeplejersker på hospitalerne, når de bliver syge, og at virksomhederne kan rekruttere veluddannede medarbejdere. Derfor er det meget mærkeligt, at regeringen i sit skatteudspil neddroser ambitionsniveauet, når det kommer til at give folk en tilskyndelse til og en påskønnelse for at yde en ekstra indsats.

Skattekommissionens forslag ville øge arbejdsudbudet med 24.000, regeringen har neddroset til 19.000. Det vil sige, at alene dér er der et fald i ambitionsniveauet, og det er jo slet ikke deroppe, hvor man kan sige at man har løst det velfærdsproblem, som er foran os. For det er jo hasard med velfærdssamfundet, hvis man ikke sørger for, at der er de mennesker, der skal til for at løfte velfærdsopgaverne.

Jeg synes, vi savner regeringens svar på, hvad det så er, der skal til. Regeringens forslag skal jo nok finde flertal på den ene eller den anden måde. Hvor kommer resten fra? Hvor kommer det bidrag fra, der faktisk sikrer velfærden, så der er lærere i skolerne, sygeplejersker på hospitalerne og medarbejdere på virksomhederne?

Kl. 13:15

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:15

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er fuldstændig enig med fru Margrethe Vestager i det væsentlige mål, som regeringen giver høj prioritet, og jeg kan forsikre fru Margrethe Vestager om, at regeringen ikke blot har tillid til, men også vil gøre sit yderste for at nå de mål, vi selv har sat os i 2015-planen.

Den skattereform, vi i går lagde frem, yder et meget markant bidrag til at nå de mål. 19.000 ekstra i arbejdsudbud er ganske meget. Reformen er fuldt finansieret, og de dynamiske effekter, der er af den, bliver faktisk brugt til at styrke den finanspolitiske holdbarhed ganske markant.

Så det er en reform, der går i den rigtige retning. Men fru Margrethe Vestager har da også ret i, at regeringen selvfølgelig er nødt til at skele til, hvordan det lader sig gøre at skabe et flertal bag reformen, og der er jo da i hvert fald en del partier, der allerede har skældt ud over det; vi har lagt frem, og synes, vi er gået for kraftigt til værks; mens altså fru Margrethe Vestager synes, vi ikke har gjort nok.

Kl. 13:16

Formanden:

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:16

Margrethe Vestager (RV):

Jeg går ud fra, at statsministeren har fremlagt den reform, han selv synes er vigtig – uambitiøs, som jeg godt nok synes den er. Det var ikke det, der var spørgsmålet. Spørgsmålet er: Hvad er det næste?

Man kan også udtrykke det på en anderledes måde end ved at udtrykke det i mennesker, der skal gøre en forskel på arbejdsmarkedet. Man kan også udtrykke det i penge. Der mangler strukturelt 14 mia. kr. Regeringens eget forslag giver 5 mia. kr. Hvor er resten? Hvor skal de komme fra? Regeringen smuldrede en arbejdsmarkedsreform væk i efteråret. Regeringen har før smuldret lejligheder væk til at gøre noget strukturelt, der kan løse det problem. Regeringen leverer 5 mia. kr. Skattekommissionen sagde 7,5 mia. kr.

Men regeringen skylder at sige, hvor de resterende 9 mia. kr. kommer fra. Hvis ikke de findes, er der kun ét sted, de kan findes, og det er i vores velfærdssamfund; det er hos børnene, det er hos de syge, det er hos de ældre.

Kl. 13:17

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:17

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg deler ikke på nogen måde fru Margrethe Vestagers sortsyn. Altså, vi er jo ikke fremme ved 2015 endnu, og der står ingen steder skrevet, at man skal løse alle verdens problemer frem til 2015 her i februar-marts 2009.

Kl. 13:17

Formanden:

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:17

Margrethe Vestager (RV):

Skyldes statsministerens lethed, at han ikke forventer selv at have ansvar for det? Og er det også baggrunden for, at vi skal forhandle så hurtigt, så statsministeren kan nå at sige op inden den 1.?

Kl. 13:17

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:17

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige, at grunden til, at regeringen ønsker en hurtig afklaring af spørgsmålet om en skattereform, er, at vi skylder befolkningen, skylder de enkelte familier, skylder de enkelte virksomheder, at der hurtigst muligt kommer klarhed over regelsættet. Og jeg vil sige: Ikke mindst i den nuværende usikre økonomiske situation er det af altafgørende betydning, at man mindsker perioden med uklarhed om reglerne, og derfor ønsker vi en hurtig politisk afklaring.

Kl. 13:18

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager.

Så er det hr. Rasmus Prehn som spørger. Værsgo.

Kl. 13:18

Spm. nr. US 81

Rasmus Prehn (S):

Det er jo en kendt sag, at statsministeren, mens han endnu var kronprins og næstformand i partiet Venstre, begik en bog, der hed »Fra socialstat til minimalstat«. Da statsministeren så blev statsminister, havde statsministeren meget travlt med at lægge afstand til den bog: Det var sandelig ikke noget, statsministeren mente; han ville ikke være nogen hulemand, og så liberalistisk var man heller ikke i Venstre.

Nu har man så fremlagt et udspil til en skattereform, og vi kan se på forsiden af dagens Ekstra Blad, at der virkelig lægges op til en rigmands-

reform eller det, som andre kalder for en rød-vinsreform. Fogh selv får 115.000 kr., mens Inge, der er enlig mor, får en lang næse. Der er ikke ret meget til hende. Ligger der i det her udspil en tilbagevenden til den oprindelige hulemandsliberalisme? Er det et forsøg fra statsministerens side på at få manifesteret sig selv som ægte liberal, altså den borgerlige statsminister, som for alvor fik sat skatten ned?

Er det i virkeligheden her, vi skal se det første klare tegn på, at statsministeren virkelig er på vej væk fra sit embede som statsminister og vil noget andet, så der nu skal knæsettes et nyt princip? Ligger der heri et brud med den lange, stolte tradition, vi har haft i Danmark, for, at vi har lighed, altså at man simpelt hen vil have et ulighedssamfund, hvor de rige får mere og de svage får mindre? Er det sådan, vi skal læse det her udspil?

Kl. 13:19

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:19

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, hr. Rasmus Prehn nu siger, viser, at hr. Rasmus Prehn hverken har forstået dette stykke klassiske politiske litteratur fra 1993 eller den skattereform, som regeringen lagde frem i går.

Det forslag, vi lagde frem i går, går netop ud på, at vi skal skabe mere dynamik i det danske samfund, så der kan tjenes flere penge i det danske samfund til gavn for de svageste i det danske samfund.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:20

Rasmus Prehn (S):

Mere dynamik, siger statsministeren, mere dynamik. Altså, jeg forstår det sådan, at tanken er den meget klassisk liberalistiske, at sætter vi skatten ned, er folk mere interesserede i at arbejde. Men så er det da lidt interessant at læse dagens udgave af Morgenavisen Jyllands-Posten, for der har vi et portræt af en LO-funktionærfamilie. De siger til Jyllands-Posten, at det ikke giver dem grund til at arbejde mere. Lige præcis den her indkomstgruppe får så uendelig lidt ud af statsministerens forslag, at de ikke vil arbejde mere. Så er der andre artikler i dagens aviser, hvor det er meget rige mennesker, som siger, at det her simpelt hen er for lidt, eller at de arbejder så rigeligt i forvejen, at de ikke tror, at de kan komme til at arbejde mere.

Så det er svært at se dynamikken i det forslag, som regeringen har lagt frem. Tværtimod ser det ud, som om det alene handler om underfinansierede skattelettelser til de rigeste og altså en tilbagevendende til en minimalstat.

Kl. 13:21

Formanden:

Så er det statsministeren.

Kl. 13:21

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg ønsker ikke at piske folk ud på arbejdsmarkedet i et større omfang, end de selv ønsker. Det er virkelig op til den enkelte og den enkelte familie selv at tilrettelægge balancen mellem arbejdsliv og familieliv. Det skal vi ikke blande os i.

Men det, vi som politikere bør tilrettelægge, er et system, hvor det er sådan, at de, der eventuelt i en periode påtager sig et stykke overarbejde, fordi der er brug for det, får lidt mere tilbage til sig selv, end de gør i dag, sådan at de vælger overarbejde og at få pengene udbetalt frem for afspadsning, for det har vi brug for. De, der gør sig den ulempe i en periode at gøre en ekstra kraftanstrengelse for at tage noget omskoling, efteruddannelse, opkvalificering til et andet job, oplever i dag, at det har de faktisk ikke ret meget ud af, fordi skatten tager det hele, hvis de får lidt lønfremgang.

Vi skal ikke blande os i, om folk nu vil arbejde mere eller mindre, men det, vi skal gøre, er at sørge for at have et skattesystem, så der i hvert fald er noget mere tilbage til dem, der vælger at gøre en ekstra indsats.

Kl. 13:22

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:22

Rasmus Prehn (S):

Jeg ønsker så sandelig heller ikke at piske nogen til at arbejde mere. Jeg ønsker, at de, der rigtig gerne vil arbejde, også kan få et arbejde.

I mandags besøgte jeg a-kassen i 3F Aalborg, og de kunne berette om, at der var en eksplosiv stigning i ledigheden. Det var sådan, at der var op til 25 pct. ledighed blandt murerne. Det er jo en katastrofal udvikling. Og alle økonomer ved, at hvis vi skal have gang i beskæftigelsen, så er fremrykning af offentlige investeringer, altså en vækstpakke, en tre til fem gange bedre investering end skattelettelser.

Derfor er det en fuldstændig uansvarlig og tilmed underfinansieret reform, regeringen lægger op til. Jeg kan kun tolke det som statsmini-

sterens sidste ideologiske kip med flaget. Når man ser på den her underfinansiering og det forhold, at regningen for de skattelettelser, som de rigeste skal have, først skal betales senere, kan man ikke lade være med at tænke på Simon Spies' gamle slogan – også når man tænker på, at statsministeren måske er på vej til udlandet: Rejs nu, betal senere. Og det er altså vores børn, der kommer til at betale i fremtiden.

Kl. 13:23

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:23

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror, at vi alle sammen er meget optaget af, hvordan vi bedst kan forhindre en for kraftig stigning i ledigheden i den nuværende meget alvorlige finansielle situation. Det er derfor, regeringen lægger en skattereform frem, der bidrager til at sætte gang i økonomisk aktivitet og beskæftigelse. Derfor er den underfinansieret næste år.

Jeg forstår, at Socialdemokraterne ikke vil være med til det. Socialdemokraterne har i dag forladt forhandlingerne i fornærmelse over, at regeringen vil underfinansiere skattereformen for netop at sætte gang i vækst og beskæftigelse. Men det, vi nu hører fra hr. Rasmus Prehns side, er det, jeg sådan vil kalde klassisk socialdemokratisk politik: Det er godt for socialdemokrater, hvis man kan bruge flere penge på offentlige udgifter, men det er skidt for socialdemokrater, hvis man bruger flere penge på, at almindelige familier kan få flere penge mellem hænderne. Det er sådan, som vi altid har kendt Socialdemokraterne; der er ikke noget nyt under solen.

Kl. 13:24

Formanden:

Tak til hr. Rasmus Prehn.

Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 13:24

Spm. nr. US 82

Per Clausen (EL):

Jeg synes, det har været meget spændende at se det skatteudspil, der er kommet fra regeringen, for jeg havde forstået, at det var meget vigtigt for statsministeren at sikre, at det var socialt afbalanceret. Jeg vil bare spørge statsministeren, om han opfatter det som socialt afbalanceret, når man jo tydeligt kan se, at det er de absolut højt-lønnede – statsministeren er blevet fremdraget i Ekstra Bladet i dag, man kunne også have fun-

det andre eksempler, og det har man også blandt andre ministre, som er endnu bedre stillet – som får meget store skattelettelser, hvorimod dem med lave indkomster får meget små skattelettelser, og en del af dem med de absolut dårligste økonomiske vilkår får slet ikke nogen skattelettelser, hvis man indregner de nye energiafgifter, der kommer.

Der er mit spørgsmål til statsministeren bare: Er det, der er lagt frem her, socialt afbalanceret? Er det, hvad Venstre, er det, hvad regeringen opfatter som socialt afbalanceret?

Kl. 13:25

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:25

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringen har udarbejdet en skattereform, som sikrer, at praktisk talt alle almindelige skatteydere vil komme ud med en bedre situation, bl.a. fordi det i høj grad er erhvervslivet, der så at sige spytter i kassen. Det synes vi er rimeligt at erhvervslivet gør, fordi det jo i høj grad er erhvervslivet, der har bedt om og også får gavn af, at det bliver nemmere at tiltrække og fastholde kvalificeret arbejdskraft, når man sætter skatten på arbejde ned. Så det er jo på den måde, det lader sig gøre: De fleste kommer ud med en gevinst som almindelige skatteydere, fordi det i høj grad er erhvervslivet, der bidrager til festen.

Kl. 13:26

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:26

Per Clausen (EL):

Det ændrer jo ikke noget ved, at det måske alligevel fremstår en anelse socialt ubalanceret, når mennesker, der tjener 1 mio. kr. eller mere, kan få skattelettelser på op i nærheden af 100.000 kr., mens arbejdsløse kan konstatere, at de ingenting får, og folk med lave indkomster måske får 50-100 kr. om måneden.

Jeg vil bare være helt sikker på, at det er det, statsministeren og Venstre mener, når de taler om »socialt afbalanceret«, nemlig at de forgylder de rigeste i vores samfund, giver dem med relativt dårlige indkomster næsten ingenting, og dem med rigtig dårlige indkomster får slet ingenting. Det er jo vigtigt, når man har en diskussion om, hvorvidt politikken i Danmark er socialt afbalanceret, at vi har en forståelse af, at vi snakker om det samme. Og mit klare indtryk er, at når regeringen eller statsministeren taler om »socialt afbalanceret«, handler det om, at der

skal være mest til de rigeste. Jeg vil bare være sikker på, at det er det, det betyder.

Kl. 13:27

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:27

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Vi har indrettet en skattereform sådan, at der ikke tages penge fra de lavtlønnede for at give dem til de højtlønnede. Vi laver ikke en omfordeling på den måde, at vi tager penge fra lavtlønnede og giver dem til højtlønnede.

Det, vi gør, er at sætte skatten ned på arbejde. Og der er det selvfølgelig uundgåeligt, at hvis man betaler mange penge i skat, vil man i kroner og øre også få en større lettelse end dem, der betaler få penge i skat. Altså, det kan jo slet ikke undgås, at det selvfølgelig er sådan. Men den lettelse til de højtlønnede bliver betalt delvis af dem selv, delvis af erhvervslivet – af dem selv, fordi vi skærer ned på fradragene til de højtlønnede, og det synes vi er fair nok, når det også er dem, der får en lettelse, og erhvervslivet yder et bidrag, fordi erhvervslivet har bedt om at få sat skatten ned på den sidst tjente krone.

Så vi fører ikke penge fra lavtlønnede til højtlønnede. Vi lader de højtlønnede betale noget af det selv, og erhvervslivet betaler resten.

Kl. 13:28

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:28

Per Clausen (EL):

Uanset hvordan man regner det her ud, hvad enten man regner det ud i procenter eller i rigtige kroner og øre, fremstår én ting fuldstændig entydigt, og det er, at de største skattelettelser kommer til de rigeste. Det er jo sådan set fuldstændig entydigt. Statsministeren erkender det jo også selv, fordi han siger, at det bedre vil kunne betale sig at tjene mere i fremtiden. Ja, det vil sige, det kan også bedre betale sig for dem, der tjener mere nu, at man gennemfører den her skattereform.

Statsministeren siger så: Jamen der bliver ikke taget penge fra nogen. Er sandheden ikke, at hvis vi i de kommende år i en situation, hvor pengene i forvejen fosser ud af statskassen – for nu at bruge et begreb, som statsministeren kender til – gennemfører ufinansierede skattelettelser, vil der komme et massivt pres på velfærden, der jo ikke mindst vil ramme de mennesker, som er økonomisk dårligst stillet?

Kl. 13:29

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:29

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først vil jeg sige, at forudsætningen for, at vi har penge i det danske samfund til at finansiere velfærd og finansiere gode sociale ordninger for dem, der har brug for det, dem, som er svagest stillede i det danske samfund, jo er, at der er nogle til at skabe produktionen og tjene de penge. Og derfor skal det kunne betale sig at yde en indsats. Det synes jeg er det første vigtige at få sagt.

Dernæst vil jeg sige, at også med den skattereform, vi nu agter at gennemføre, vil Danmark være det samfund i verden, hvor der er den mest lige fordeling af indkomster.

Endelig vil jeg sige, at det, vi hører nu fra hr. Per Clausens side, er den sådan sædvanlige misundelsespolitik. Altså, det er jo misundelsespolitik af værste klasse. Vi har lavet en skattereform, som sikrer, at vel praktisk talt alle kommer ud med en gevinst. Misundelsen fra hr. Per Clausens side er så, at der altså er nogle, der får en større gevinst end andre. Men det kan jo ikke undgås, at når man letter skat, så kommer man altså til at lette mere for dem, der betaler mange penge i skat, end for dem, der betaler færre penge i skat. Det afgørende er, at der ikke sker nogen omfordeling fra de lavtlønnede til de højt-lønnede.

Kl. 13:30

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen.

Så er det hr. Ole Hækkerup med et spørgsmål til statsministeren. Værsgo.

Kl. 13:30

Spm. nr. US 83**Ole Hækkerup (S):**

Tak. Nu begyndte statsministeren jo med at gennemgå hele skattepakken og skattepolitikken. Og det var jeg sådan set glad for, for det, jeg gerne vil spørge statsministeren om, er, om han kan forklare den dybere retfærdighed i, at Danske Banks direktør, der tjente 7,1 mio. kr. sidste år, skal have en skattelettelse på 40.000 kr. pr. måned, mens de 1.000 danskere, som bliver ledige hver uge, får en skattelettelse på 40 kr. hver måned. Hvor er retfærdigheden i det?

Kl. 13:30

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:31

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hele den her pakke går faktisk ud på at forhindre, at arbejdsløsheden i Danmark stiger kraftigt. Den går ud på at sikre, at vi holder en fortsat høj beskæftigelse i Danmark. Derfor underfinansierer vi den, sådan at vi simpelt hen giver et spark til væksten, så det kan give mere beskæftigelse, og derfor indretter vi en skatteform, som sigter på, at det kan betale sig at gøre en indsats og på den måde skabe produktion, skabe værdier i det danske samfund til gavn for de svagest stillede. Det er jo det, der er filosofien bag ved det her.

Kl. 13:31

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 13:31

Ole Hækkerup (S):

Nu svarede statsministeren jo ikke direkte på mit spørgsmål om, hvor retfærdigheden er hende i at give direktøren for banken med de 7,1 mio. kr. i årsløn en skattelettelse på 40.000 kr. og give de tusind danskere, der bliver ledige, en skattelettelse på 40 kr. Det var mere en redegørelse for, hvordan man håbede, at skattepakken ville virke.

Når jeg spørger på den her måde, er det selvfølgelig, fordi det jo ikke er de fyrede slagteriarbejdere, som er skyld i finanskrisen.

Kl. 13:32

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:32

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, og derfor skylder vi også dem at gøre alt, hvad vi kan, for at få skabt beskæftigelse, så de, der ulykkeligtvis bliver arbejdsløse et sted, kan komme over og finde job nogle andre steder. Det er vores politiske forpligtelse, og det er bl.a. derfor, at vi skal gennemføre en skattereform, der er underfinansieret i starten, så det kan give mere aktivitet og beskæftigelse. Og det er derfor, vi skal indrette vores skattesystem sådan, at det kan betale sig at gøre en indsats, for det er det, der skaber produktion, det er det, der skaber arbejdspladser.

Kl. 13:32

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup.

Ole Hækkerup (S):

Jeg må jo forstå det sådan, at statsministeren føler sig overbevist om, at hvis han mødte nogle af de fyrede slagteriarbejdere og sagde til dem, at ved I hvad, I får en skattelettelse på 40 kr. om måneden, og direktøren med indkomsten på 7 mio. kr. om året får en skattelettelse på 40.000 kr., så ville slagteriarbejderne sige: Vi er søreme glade for, at I har indrettet politikken sådan.

Her har jeg en fundamental anden vurdering end statsministeren af, hvad der mon egentlig er i slagteriarbejdernes interesse. Derfor skal mit sidste spørgsmål til statsministeren være: Tror statsministeren ikke, at de fleste slagteriarbejdere ærlig talt ville foretrække, at der var en lidt anden profil på, hvem det er, der skal have i den skattereform, regeringen har fremlagt?

Kl. 13:32

25.000 rigeste danskere kommer til at tjene 100.000 kr. mere om året, siger DJØF. Statsministeren selv kommer ifølge Ekstra Bladet til at tjene 115.000 kr., justitsministeren over det dobbelte, nemlig 238.000 kr. Forhåbentlig er der ingen misundelse i regeringens rækker. SOSU-hjælperen tjener 132 kr. årligt, og den enlige pensionist tjener 1 kr. om dagen.

Jeg må bare gentage spørgsmålet, om statsministeren virkelig mener, at det her ligger inden for det begreb, at det er socialt afbalanceret, en socialt afbalanceret skattereform, når der er så massive forskelle på, hvad gevinsten vil være for forskellige dele af befolkningen.

Kl. 13:34

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:34

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:33

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har allerede svaret på, at det her netop går ud på, at vi skal sætte gang i dansk økonomi, skabe produktion, skabe vækst. Det skal kunne betale sig at arbejde, så vi kan skabe de værdier, der skal til for at hjælpe de svageste i vores samfund.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Helt ærligt, så tror jeg faktisk, at den slagteriarbejder, der ulykkeligvis er blevet arbejdsløs, har det at komme i job som sit allerhøjeste ønske, og det er sikkert mere interessant lige nu end skat. Og det, vi sigter på, er jo netop at få dem i arbejde. Det er derfor, vi underfinansierer skattereformen med 12 mia. kr. første år. Og det, jeg har forstået, er, at Socialdemokraterne er imod, at vi giver den stimulans til dansk økonomi på 12 mia. kr. Det viser jo, at det her for Socialdemokraterne er det rene hykleri. Det er ikke andet end ord og snak. Der er ingen handling bagved.

Kl. 13:33

Regeringen handler. Regeringen gennemfører en skattereform, som betyder, at det bedre kan betale sig at arbejde, og at vi her og nu søger for at give et puf til væksten, så vi kan få en bedre beskæftigelse.

Kl. 13:33

Men jeg undrer mig lidt over det, hr. Jesper Petersen her siger, for da Carsten Koch kom med Skattekommissionens betænkning, sagde Socialistisk Folkepartis gruppeformand, hr. Ole Sohn: Skattekommissionen rammer inden for skiven; der er ikke noget, der kolliderer med det fælles udspil fra Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet.

Det var den positive måde, man modtog Skattekommissionens betænkning på. Hvad er der så sket siden? Det, der er sket siden, er, at regeringen er kommet med et udspil, som faktisk giver mindre i toppen og mere i bunden. Hvordan kan Socialistisk Folkeparti være tilhænger af Skattekommissionens betænkning og så pludselig nu være imod regeringens skatteudspil, som faktisk har en bedre fordelingsprofil?

Kl. 13:36

Formanden:

Tak til hr. Ole Hækkerup.

Så er det hr. Jesper Petersen. Værsgo.

Kl. 13:34

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:36

Spm. nr. US 84**Jesper Petersen (SF):**

Statsministeren har gerne villet slå sig op som en mand, der holder, hvad han lover, og et løfte i forbindelse med den her skattereform, der nu skal forhandles færdig, gik jo på, at den skulle være socialt afbalanceret – det var ordene. De

Jesper Petersen (SF):

Spørgsmålet om fordelingsprofil er der vel delte meninger om. Regeringen vælger at finansiere nogle af de ting, den gør, ved at have en lavere sænkelse af bundskatten end Skattekommissionen.

Når vi tog imod Skattekommissionens forslag, som vi gjorde, var det jo, præcis fordi vi

havde en forventning om, at der ville være et reelt forhandlingsforløb. Nu har regeringen så klappet det hele af med Dansk Folkeparti. Sådan må vi acceptere at regeringen arbejder, men det er nu en skam. Hvis vi skulle have brede forlig om noget så vigtigt som skatten, var det måske klogt ikke at klare det hele af med et parti på forhånd, men lade der være reelle forhandlinger.

Statsministeren tager fat i spørgsmålet om at skabe vækst, og der vil jeg egentlig gerne hen, for jeg er noget bekymret. Skattereformen er efter min mening en reform på afbetaling. Hvis man tager fat i Børsen fra i går – der er et billede af en bekymret finansminister – vil man se, at det siges, at pengene fosser ud af statskassen. Vi har forværret de offentlige finanser med 80 mia. kr. siden august sidste år. Der bliver fyret 1.000 mennesker om ugen. Vi ved, at det mest effektive, hvis vi vil sætte ind imod det, er offentlige investeringer i f.eks. mere byggeri.

Var det ikke klogere at sætte ind med en vækstpakke, en jobpakke dér i stedet for at hælde penge ud til skattelettelse, som der er noget usikkerhed om rent faktisk vil have den ønskede effekt i virkeligheden, så vi ikke slår flere gigantiske buler i den statskasse, som statsministeren tidligere har givet udtryk for at han bekymrer sig om?

Kl. 13:37

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:37

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu vokser min forundring endnu en gang, fordi hr. Jesper Petersen nu pludselig er imod at give stimulans til økonomien ved at underfinansiere en skattereform i starten. Vi er jo enige om, at den skal være finansieret fuldt ud på sigt, men det, vi lægger op til, er at underfinansiere den i starten for at give vækst, give beskæftigelse.

Socialistisk Folkepartis gruppeformand, hr. Ole Sohn, sagde så sent som forleden, faktisk den 20. februar, at en forskudt indfasning af skattereformen, hvis det har et vækstsigte, er man åben over for. Så da var Socialistisk Folkeparti åbne over for det, og nu står hr. Jesper Petersen og hævder over det. Det hænger jo simpelt hen ikke sammen.

Kl. 13:38

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Jesper Petersen (SF):

Det, der ikke hænger sammen, er, at vi uden at stille ultimative krav tager imod de meldinger, der kommer, for at indgå i nogle reelle forhandlinger, som statsministeren og regeringen så fuldstændig afkobler på forhånd. Lars Løkke har besluttet, at han kun vil have Dansk Folkeparti med til en reform, og sådan er det så.

12 mia. kr. vil regeringen altså pumpe ud, og de mener, at det er stimulansen, at det er det, der skal redde den danske økonomi, det, der skal sikre, at folk kommer i job.

Regeringen har jo allerede i år givet skattelettelser, men folk bruger jo ikke de penge. De vælger i høj grad at spare dem op. Giver man flere skattelettelser til de allerrigeste, som regeringen nu lægger op til, kan det godt være, at vi får flere udlandsrejser, mere import af rødvin, men det er jo altså ikke noget, som medarbejderne på slagterierne og de folk i byggeriet, der bliver arbejdsløse, kan bruge til noget som helst.

12 mia. kr., underfinansieret skattereform, op mod 40 mia. kr., hvis vi ser det over de næste par år og ikke bare holder fast i, hvad det er næste år, er penge, der altså skal pumpes ud til de rigeste. Det er den mest usikre måde overhovedet at ville lave en jobpakke på. Vi har lagt frem, hvordan det kan gøres langt mere effektivt og med en større garanti for, at det rent faktisk får den ønskede effekt: at folk kommer i arbejde, og at vi ikke bare forgylder de rigeste.

Kl. 13:39

Formanden:

Jeg vil lige sige, at ministre ikke omtales ved navn, heller ikke finansministeren.

Det er statsministeren.

Kl. 13:39

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Se, regeringen udelukker jo ikke at bruge offentlige investeringer. Vi har faktisk overvejelser om det. Vi har også offentligt sagt, at en mulighed også kan være at fremrykke offentlige investeringer. Det udelukker vi slet ikke. Det kan være et udmærket redskab, og jeg giver hr. Jesper Petersen ret i, at det kan have gavnlige virkninger på en række områder. Så det kan meget vel være, at det kommer.

Men vi synes, det er vigtigt at være med til, om jeg så må sige, at polstre familiernes økonomi ved at give almindelige mennesker flere penge mellem hænderne. Det er det, der vil ske i 2010. Der vil almindelige familier få flere penge mellem hænderne. Om de så bruger dem helt el-

ler delvis eller sparer noget op, synes jeg ærlig talt ikke vi skal blande sig.

Men det er typisk for socialister, at det vil man blande sig i, og at det er noget skidt, hvis folk sparer op. Jamen hør lige her: Hvis man får nogle penge mellem hænderne, som gør, at man kan stabilisere sin økonomi og måske blive i sit hus, som der ellers var risiko for at man skulle forlade, så er det da en god ting. Det er det for familien, det er det for samfundet. Men det er typisk for socialister at mene, at offentlige udgifter er bedre end at give flere penge til almindelige mennesker.

Kl. 13:40

Formanden:

Tak til hr. Jesper Petersen.

Det næste spørgsmål stilles af hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:40

Spm. nr. US 85

Magnus Heunicke (S):

Jeg kan forstå, at regeringen har travlt med at besøge virksomheder, og vi er mange fra Folketinget, der tager ud og besøger virkeligheden i de her dage, når vi har tid til det.

I mandags var jeg på besøg hos a-kassen i Næstved. Jeg talte med nogle 3F'ere. Der var specielt to, som gjorde indtryk på mig; det var Tony og Kjeld, som arbejder på glasværket – faktisk på natarbejde – med at vaske plastikplader af. Det lyder som rimelig hårdt arbejde, og det var det også. Nu er de så kommet på arbejdsfordeling, fordi der er nedgang og man skal deles om jobbene, og de skal så til at søge nyt arbejde. De er altså lagerarbejdere. Jeg sad og hjalp dem med at taste deres cv ind, som man nu skal på Jobnet.dk. Det fungerer jo, som det skal.

Vi ville så søge på, hvor mange lagerarbejderjob der var til Tony og Kjeld i Næstved og alle de andre, der nu bliver arbejdsledige eller skal ud og søge job. Statsministeren ved det formentlig ikke, men så vil jeg sige det. Der var fem ledige – fem ledige – lagerarbejdspladser i hele Danmark. En af dem var endda i Nuuk i Grønland, så der var nok egentlig fire, der var reelle at søge for Tony og Kjeld og de tusindvis af andre mennesker.

Så er det, at jeg vil sige til statsministeren: De mennesker har jo ikke brug for at få 40 kr. mere om måneden, de har brug for et job. De har jo ikke brug for at vente på, at de rige får endnu flere penge, og så kan det måske, når det regner

på de rige – eller regner på præsten og drypper lidt på degnen – dryppe lidt på dem, som altså er allerlavest lønnet, og som knokler, hvis de bare får muligheden for det.

Hvordan vil statsministeren forklare den utrolig skæve fordeling til Tony og Kjeld og alle de andre, som nu sidder og udfylder cv og trykker på søgknappen og næsten ingen job får frem på skærmen?

Kl. 13:42

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:42

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo netop derfor, vi skal sørge for at sætte gang i økonomien ved at bruge forskellige instrumenter til at skabe mere aktivitet.

Regeringen bruger mange forskellige instrumenter. Vi har lige for nylig besluttet at fremrykke nogle trafikinvesteringer, vi har forskellige andre overvejelser om investeringer, og nu kommer vi så med en skattepakke, som næste år vil give familierne 12 mia. kr. mere mellem hænderne, som kan blive brugt til at sætte gang i dansk økonomi og på den måde skabe job. Det er jo lige præcis, hvad der er brug for. Derfor er det jo ganske uforståeligt, at Socialdemokraterne er imod at give den stimulans til dansk økonomi.

Kl. 13:43

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:43

Magnus Heunicke (S):

Det er ikke kun os, det er sådan set også vismændene selv, som jo i en kronik for få uger siden meget præcis beskrev, hvordan underfinansierede skattelettelse selvfølgelig har en beskæftigelseseffekt, men den er fire gange så lav, som hvis man fremrykkede offentlige investeringer. Det er det, vi er optaget af, nemlig at få en effekt på arbejdsmarkedet.

Den her skævhed i regeringens skatteoplæg får mig til at tænke på et Grundtvigcitater, som jeg ved, statsministeren kender, nemlig: »Og da har i rigdom vi drevet det vidt, når få har for meget og færre for lidt.« Jeg tænker på, om det er, fordi statsministeren prøver at omskrive det til: Når Fogh får for meget, og endnu flere får for lidt? Er det en omskrivning fra Venstres side af den gamle Venstremand Grundtvig, som vi er vidne til?

Kl. 13:43

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:43

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Også med den her skattereform vil Danmark være det samfund i verden, hvor der er den mest lige fordeling af indkomsterne. Det er en kendsgerning. Jeg ved godt, at Socialdemokraterne ikke kan lide at høre det, men det er altså sådan, det er.

Så må vi altså vende tilbage til, at det at give skattelettelser faktisk er en ret god måde at skabe stimulans i økonomien på. Vi har jo erfaringer for det. I foråret 2004 gennemførte regeringen den såkaldte forårspakke, som gav folk flere penge mellem hænderne. Det hjalp til at sætte økonomien i gang; vi fik faktisk ledigheden bragt ned på et rekordlavt niveau på godt 45.000. Ingen havde troet det muligt, men det viste sig at være muligt. Da vi overtog regeringsansvaret fra Socialdemokratiet, var der 130.000 ledige i det danske samfund. Det blev dengang faktisk betragtet som en relativt lav ledighed, men den borgerlige regering fik ledigheden bragt endnu længere ned.

Så er det selvfølgelig stærkt beklageligt og dybt ulykkeligt, at finanskrisen nu fører til, at arbejdsløsheden igen stiger, men der er dog endnu et stykke op til det niveau, som vi overtog fra Socialdemokratiet. Jeg kan forsikre hr. Magnus Heunicke om, at vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at undgå, at vi kommer derop. Det er derfor, vi har behov for en stimulanspakke som den, der ligger i skattereformen.

Kl. 13:45

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:45

Magnus Heunicke (S):

Nu kan jeg forstå, at statsministeren sammenligner den nuværende situation med situationen i 2004. Der må jeg bare sige, at det er dybt bekymrende, hvis regeringen tror, at den nuværende situation kan sammenlignes med det, der skete i 2004. Jeg tror, at man så undervurderer krisen helt enormt, og det kan desværre få fatale konsekvenser.

Den her reform, som nu skal vedtages i lyn-tempo – kan vi forstå – er blevet døbt mange ting i medierne. Nogle kalder den rødvinnsreformen, andre kalder den rigmandsreformen, og med statsministerens interesse for spin, kan jeg også forestille mig, at statsministeren selv har et ønske om, hvad den reform skal døbes i folkmunde. Det kunne jo være spændende her i Folketinget at få at vide, hvad statsministeren selv

kanne ønske at folkeviddet ville døbe den her reform. Er det mon rødvinnsreformen, er det rigmandsreformen, eller er det et helt tredje navn?

Kl. 13:46

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:46

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan forsikre hr. Magnus Heunicke om, at jeg ikke på nogen måde mener, at situationen i dag er af samme karakter som i 2004. Den er selvfølgelig – fordi den er global – virkelig alvorlig, en helt anden alvorlig situation end den, vi var i i 2004. Det er også derfor, der er brug for meget mere den her gang. Det er derfor, der er brug for en så stor skattereform som den, vi nu har lagt frem. Det er derfor, der er brug for bl.a. at stimulere økonomien med 12 mia. kr. næste år gennem underfinansiering.

Derfor kan jeg også sige til hr. Magnus Heunicke, at det, jeg gerne vil have reformen bliver kendt for, er det, som den har fået som titel, nemlig forårsreform 2.0, som netop viser, at den er en ny og forstærket version af den forårspakke, vi fremlagde i 2004, fordi det er en ny og alvorligere situation, vi er i.

Derfor skal der mere til, og det er dybt beklageligt, at Socialdemokraterne hænger fast i gammel beton og ikke vil se, at der er brug for nye, spændende og stærke initiativer.

Kl. 13:47

Formanden:

Tak til hr. Magnus Heunicke.

Så er det fru Pia Olsen Dyhr som spørger.

Kl. 13:47

Spm. nr. US 86:**Pia Olsen Dyhr (SF):**

Klimatopmødet i København – det er jo lidt af et spring fra skat, men jeg gætter på, at statsministeren rummer den slags – bliver en interessant udfordring, når det gælder politiske resultater, men egentlig også, når det gælder logistik og alle andre udfordringer. Det bliver også en glimrende lejlighed til at vise dansk, men også international miljøteknologi frem. Her ved vi, at et af de helt centrale elementer for at sænke CO₂-udslippet, ikke kun i Danmark, men også globalt, bliver bilerne, altså at vi kommer til at køre i el-biler, hybridbiler og den slags i stedet for at køre rundt i vores nuværende biler. Der er ingen tvivl om, at der under klimatopmødet også vil blive kørt rundt i biler. Om end nogle sikkert vil be-

nytte sig af den kollektive trafik, vil det nok være nødvendigt med biler. Her har Udenrigsministeriet tidligere sagt, at nogle biler er nødt til at være særligt beskyttet, fordi de skal passe på sådan en som Obama, og det har vi stor forståelse for, men der vil også være behov for andre typer biler. Her tænker jeg især på de der lidt mere almindelige mennesker, der skal transporteres rundt, som måske kunne benytte sig af energivenlige biler.

Set i lyset af de her to elementer, nemlig at vi ved, at det er elbiler, der kan knække kurven for CO₂, og at vi måske står med en mulighed for at fremvise København som noget særligt, så synes jeg, det er mere end opsigtvækkende, ja, måske lidt polemisk sagt nærmest hyklerisk, når regeringen under klimatopmødet i København ikke vil benytte sig af Toyotas tilbud om energivenlige biler.

Jeg vil gerne have, at statsministeren, som jo er overordnet ansvarlig for klimatopmødet, giver en begrundelse for at sige nej til lavenergibiler under klimatopmødet.

Kl. 13:48

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:48

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan oplyse fru Pia Olsen Dyhr om, at der ikke er truffet nogen beslutning på nuværende tidspunkt om brug af biler ved klimatopmødet.

Kl. 13:48

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:48

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det bliver jeg en smule overrasket over, eftersom jeg på Udenrigsministeriets hjemmeside meget klart kan se, at der den 5. januar er truffet beslutning om, hvilken type bil der skal køre i København. Men det kan godt være, at statsministeren ikke er klar over det.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren vil garantere, at nogle af de biler, der kører rundt med de officielle delegater, bliver energivenlige biler.

Kl. 13:49

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:49

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det indgår faktisk som en meget central del af vores forberedelse af klimatopmødet at gøre det

så klimavenligt og grønt, som vi overhovedet er i stand til. Det gælder også transport, både anvendelse af kollektiv transport og den nødvendige anvendelse af individuel transport.

Kl. 13:49

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:49

Pia Olsen Dyhr (SF):

I Udenrigsministeriets logistiske planer for klimatopmødet står der, at man har forskellige prioriteter, og det der med CO₂, i forhold til hvad det betyder under topmødet, ligger faktisk lavt i prioriteterne. Derudover står der, at hvis man får et øget CO₂-udslip i København under topmødet, vil man købe sig til det som CO₂-kvoter. Man har altså ikke tænkt sig at have energivenlige biler, og der vil jeg endnu en gang spørge statsministeren, om vi ikke skal sige: Fint, der er nogle tilbud om energivenlige biler, og det vil vi faktisk gerne benytte os af, fordi det er en god idé, i stedet for at køre i nogle af de mere energitunge biler, som der nu er lagt op til og er truffet beslutning om.

Kl. 13:50

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:50

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan bare sige, at det faktisk er en helt central bestræbelse fra vores side i det hele at tilrettelægge en klimakonference – inklusive transport – som er så lidt klimabelastende som muligt, og det vil sige, at der resterer så lille et udslip af drivhusgasser som overhovedet muligt.

Der er selvfølgelig en række praktiske ting, man må tage hensyn til, og økonomiske forhold, man må tage hensyn til, det må også jeg erkende. Men vi lægger faktisk meget vægt på, at klimakonferencen også over for omverdenen kommer til at fremstå som en forbilledlig grøn konference, der er så lidt klimabelastende som overhovedet muligt. Og der er alt inddraget, stort og småt, inklusive transport – både individuel og kollektiv transport.

Kl. 13:51

Formanden:

Tak til fru Pia Olsen Dyhr.

Så er det hr. Ole Vagn Christensen, som også vil stille spørgsmål til statsministeren. Værsgo.

Spm. nr. US 87

Kl. 13:51

Ole Vagn Christensen (S):

Statsministerens indledning skal jeg afholde mig fra at kommentere; den håber jeg at medierne kan tage sig af, for den var jo ret så manipulerende. Men jeg har lyst til at stille statsministeren dette spørgsmål: Kan statsministeren se sig selv i spejlet og sige, at hans regering ikke har indført nye gebyrer? Det er et direkte spørgsmål.

Mit andet spørgsmål handler om det her med, at skatten skulle holdes i ro, og det skulle man så gøre med en skatteprocent. Her har jeg lyst til at spørge: Hvem havde den største skatteprocent af de regeringer, der har siddet? Var der ikke en skatteminister, der hed Fogh Rasmussen, på det tidspunkt, hvor vi så også samtidig overtog 360.000 ledige? Det er måske på den måde, man vil argumentere for, at man holder skatten i ro.

Det sidste, jeg vil spørge om, er angående det her med, at man siger, at man har en underfinansiering. Den skal jo hentes ind igen. Det havde man også i 1993; der skulle pengene også hentes hjem igen, og det var i form af, at man havde lagt en grøn plan frem med forskellige punkter i, som var kendt af befolkningen. Men vi husker alle sammen de annoncer, som kom fra statsministeren. Vil statsministeren nu komme med nye annoncer, som skildrer, hvad det er for nogle afgifter, man indfører løbende for at få de 12 mia. kr. i kassen?

Kl. 13:53

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:53

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der må være noget, hr. Ole Vagn Christensen har misforstået, for skattereformen er ikke underfinansieret – skattereformen er fuldt finansieret. Og det er oven i købet sådan, at de positive dynamiske effekter, der kommer af den, ikke bliver brugt til at finansiere den, de går i statskassen til at forstærke den finanspolitiske holdbarhed. Så den er fuldt finansieret.

Men det, vi gør, er, at på det korte sigt – det vil navnlig sige i 2010 og 2011 – underfinansierer vi den for at give et puf til væksten, for at skabe mere beskæftigelse, for at forebygge en for kraftig stigning i ledigheden, og så henter vi finansieringen hjem undervejs. Det er da en fornuftig måde at gøre det på, for vi har et fælles ansvar

for at sikre, at vi holder gang i beskæftigelsen og holder dansk økonomi på sporet.

Kl. 13:53

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 13:53

Ole Vagn Christensen (S):

Det svar var jeg glad for. Det var ikke det svar, som man brugte i sine annoncer, da man i sin tid lagde op til, hvor forfærdeligt det var, når man sådan set hentede pengene hjem igen. Men jeg forstår, at statsministeren her siger, at vi har en underfinansiering i 2011, men så har man en plan for, hvordan man får de penge ind igen. Det må da være i form af nye afgifter og den slags ting, der her må være tale om.

Kl. 13:54

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:54

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Selvfølgelig vil der være finansiering, men det er jo netop ikke nye, ukendte afgifter. Det vil være fuldstændig kendt, for det er nemlig lagt frem i skattereformen, og der ved alle, hvad det er, der kommer af finansiering. Det kommer ikke luskende som en tyv om natten. Det er fuldstændig åbent; det er lagt fast i skattereformen, det bliver lagt fast i lovgivningen, og så ved alle, hvor de står. Det er jo derfor, vi siger, at det er helt afgørende, at skattereformen er ledsaget af et fortsat fast og robust skattestop, netop fordi folk skal vide, at nu er der den her finansiering, og det er det, man kan regne med, og der kommer ikke mere.

Der er det jo stærkt bedrøveligt, at Socialdemokraterne i den grad har deponeret deres handlemuligheder hos Socialistisk Folkeparti, som er imod skattestoppet før, under og efter skattereformen, og derfor ikke kan love, at man vil holde skatterne i ro, men tværtimod vil have frihed til at sætte dem i vejret.

Kl. 13:55

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 13:55

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg mener ikke, at de to partier, som statsministeren her trækker frem, har stillet nogen ultimative krav i forbindelse med skattereformforhandlingerne. Jeg mener også, at de har mødt op, men at de, der har stillet de ultimative krav, er statsministeren og finansministeren. De har

stillet disse ultimative krav. Men nu til noget helt andet.

Med hensyn til den der berømte forårspakke er det da rigtigt, at den fremmede beskæftigelsen, den fremmede låntagningen for den enkelte borger, således at den enkelte borger blev mere og mere fattig og fik mere og mere gæld. Vil statsministeren benægte, at den forårspakke også kan have en stor del af skylden for, at bankerne er kollapsede, således at erhvervslivet faktisk er blevet trængt i den her situation? Det gælder landbruget, men det gælder også industrien.

Kl. 13:56

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:56

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, forårspakken skabte mere beskæftigelse og bidrog til, at vi fik ledigheden helt ned på 45.000, da den var lavest. Så den var en kanon-succes.

Se, med hensyn til det der med ultimative krav kan jeg sige, at Socialistisk Folkeparti ved hr. Villy Søvndal den 4. februar udtalte: Socialistisk Folkeparti er imod et skattestop før en reform, under en reform og efter en reform. Det er da meget klart. Og når jeg interesserer mig for det, når hr. Ole Vagn Christensen stiller spørgsmål, er det jo, fordi Socialdemokraterne har sagt: Vi kommer, og vi går sammen med Socialistisk Folkeparti. Det vil jo sige, at Socialdemokraternes politik er identisk med Socialistisk Folkepartis, og Socialistisk Folkeparti har stillet det ultimative krav, at der ikke må være skattestop. Det kan da ikke undre nogen, at når man møder op hos denne regering, er betingelsen selvfølgelig, at man tilslutter sig skattestoppet, ellers har det jo ingen mening at indgå en skatteaftale, hvis man bagefter vil have frihed til at bryde den ved at sætte skatterne i vejret.

Kl. 13:57

Formanden:

Tak til hr. Ole Vagn Christensen og tak til statsministeren for spørgetimen. Alle, der ønskede at få lov til at stille spørgsmål, har fået det – i hvert fald dem, der blev i salen.

Det betyder, at vi har en kort pause til kl. 14.00.

Mødet er udsat. (Kl. 13.58).

Kl. 14:00

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:00

Udgåede spørgsmål

Formanden:

Jeg skal her meddele, at de af hr. Simon Emil Ammitzbøll under nr. 14 og 15 opførte spørgsmål til skatteministeren efter spørgerens ønske trækkes tilbage.

Kl. 14:01

Spørgetiden

Formanden:

Den første, der skal besvare spørgsmål, er ministeren for sundhed og forebyggelse. Jeg kan her oplyse, at der i forbindelse med optrykket her har været et ønske fra spørgeren om, at man bytter om på spørgsmål 1 og 2, således at ministeren starter med at besvare spørgsmål 2, og så bliver det spørgsmål 1 bagefter.

Kl. 14:01

Spm. nr. S 1220

2) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af: **Jonas Dahl** (SF):

Vil ministeren fastholde (jf. svar på spørgsmål nr. S 678 (2007-08 (2. samling))), at der ikke er dannet et A- og et B-hold på behandlingsområdet, set i lyset af den ulige adgang til behandling hos speciallæger, som praktiserende læger peger på (jf. artiklen »Sundhedsforsikringer skaber A- og B-hold« i Information den 2. februar 2009)?

Formanden:

Den første, der får ordet, er ministeren for sundhed og forebyggelse. Værsgo.

Kl. 14:01

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det korte svar er ja, og det skal uddybes, for som jeg også vil understrege i besvarelsen af det næste spørgsmål til mig, det, som skulle have været nr. 1, vil jeg sige, at jeg simpelt hen ikke deler

spørgsmålets præmis. Der er ikke noget A- og B-hold i adgangen til ydelser, som det offentlige finansierer. Og den omstændighed, at eksempelvis speciallæger arbejder privat i deres fritid, skader ikke de patienter, hvis behandling det offentlige betaler, hverken inden for det udvidede frie sygehusvalg eller i det offentlige regi, snarere tværtimod. Det gælder i øvrigt, uanset om vi taler om behandling hos privatpraktiserende speciallæger, eller vi taler om sygehusbehandling.

Kl. 14:01

Formanden:

Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:01

Jonas Dahl (SF):

Indledningsvis vil jeg da sige tak for, at ministeren er med på, at vi tager spørgsmål 2 før spørgsmål 1.

I marts måned 2008 sagde ministeren, at han syntes, det var overraskende, at Lægeforeningens formand i et debatindlæg havde betegnet det, som om der rent faktisk var ved at være et A- og et B-hold i det danske sundhedsvæsen. Lidt senere på året, jeg tror det var i november, i Mandag Morgen er ministeren sådan set selv ude at sige, at han godt er klar over, at der er nogle problemstillinger omkring de her sundhedsforsikringer.

Nu har vi jo i dag, eller nærmere betegnet i går, set regeringens såkaldte forårspakke 2.0., og der kan vi jo se, at man ikke har lavet tiltag for at gøre noget ved de her sundhedsforsikringer. Men tilbage i november var der lidt usikkerhed omkring, hvad ministerens holdning til det var. Og jeg vil gerne spørge: Er ministeren stadig væk enig i det, som han sagde i november 2008, nemlig at der er et problem med sundhedsforsikringerne, at de skaber et A- og et B-hold, eller er ministeren enig i regeringens holdning?

Kl. 14:02

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:02

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Svaret kan ikke komme som nogen overraskelse, for jeg er fuldstændig enig i den holdning, som den regering, jeg sidder i, har. Denne regering har netop taget en lang række initiativer for at sikre, at alle borgere har en let og lige adgang til behandling i hele vores sundhedsvæsen, og for at styrke patienternes rettigheder.

Når vi nu til sommer genindfører det udvidede frie sygehusvalg, gælder det som bekendt alle patienter uanset pengepung og uanset social status. Og de får en ret til at lade sig behandle på et privathospital, såfremt det offentlige ikke kan tilbyde en behandling inden for 1 måned. Det gælder både for direktøren, kontanthjælpsmodtageren og pensionisten.

Et andet eksempel er pakkeforløbene på kræftområdet med maksimale ventetider, som vi også er meget godt i gang med at indføre på hjerteområdet. Og når vi taler om de privatpraktiserende speciallæger, vil jeg sige, at det frie valg betyder, at patienterne kan vælge den privatpraktiserende speciallæge, som har den korteste ventetid, et valg, som bliver markant understøttet, når speciallægerne fra den 1. juli i år begynder at offentliggøre deres ventetider på portalen sundhed.dk.

Kl. 14:04

Formanden:

Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:04

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, at det er påfaldende. Vi hører, at Lægeforeningens formand er ude og anerkende, at der faktisk er et problem med det her A- og B-hold. Vi hører også, at ministeren tager udgangspunkt i sundhedsloven – jeg tror, det er en af de allerførste paragraffer i den – hvor der netop snakkes om let og lige adgang. Men der er ministeren vel også godt klar over, at den her regering sådan set har fjernet det, der tidligere stod – der stod tidligere *fri* og lige adgang til sundhedsydelser, og nu står der *jo let* og lige. Og det er jo trods alt noget af en omskrivning, som den her regering har indført i sundhedsloven. Dermed har regeringen vel sådan set også ændret det; hvor der tidligere stod *fri*, står der nu *let*. Det er vel en ret stor forskel i ordlyden i sundhedsloven i forhold til den tidligere ordlyd, hvor der stod *fri* og lige – det var under den tidligere regering.

Hvad angår dagens udgave af Information, kan man i den læse om en af de koncerner, der trods alt har penge i det her, nemlig Falck Health Care. Der spørger Information:

»Kan man være så heldig, at den speciallæge, der tilser én, når man har en forsikring, også arbejder på et offentligt hospital og derfor får én hurtigt til operation?«

Og direktøren Jonatan Schloss fra Falck Health Care svarer: »Ja.«

Hvad er ministerens kommentar til dette?

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:05

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Enhver form for mystik, der kan skabe myte-dannelse omkring omskrivningen fra lige og fri til let og lige adgang, kan jeg helt afvise. Let og lige-begreberne er kommet, fordi vi har låvet en sundhedslov, som jeg i virkeligheden også tror at SF stemte ja til, en sundhedslov, hvor alle sundhedsydelse er omfattet, eksempelvis også ydelser hos tandlæger. Og det er åbenlyst for enhver, at der altså er en egenbetaling, når folk går til tandlæge. Derfor er det ikke korrekt at skrive fri og lige, der skal stå let og lige, fordi der altså er nogle ydelser på sundhedslovens områder, for hvilke det gælder, at der betales.

Med hensyn til sundhedsforsikringer vil jeg sige, at det jo er noget, der har eksisteret i Danmark i mange år, også under den forrige regering, som Socialistisk Folkeparti var parlamentarisk grundlag for. Dengang var der bare 50.000 sundhedsforsikringer, og det var advokater og direktører, der havde dem. Så skabte vi en fradragsret, der gjaldt alle lige fra lagerarbejderen til direktøren, hvis man ville have en sundhedsforsikring.

Der går ikke noget som helst fra nogen patienter med udvidet frit sygehusvalg i hverken det offentlige eller i det private, for de, der kommer af sted på en sundhedsforsikring, gør, at kapacitetsmuligheden ovre i det offentlige regi øges. Så det er til gavn for alle.

Kl. 14:06

Formanden:
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:06

Jonas Dahl (SF):

Jeg er glad for, at ministeren siger, at det her med sundhedsforsikringer var noget, der blevet indført under den tidligere regering – det kan jeg kun give ministeren ret i – men der drejede det sig netop, som ministeren påpegede, om 50.000 forsikringer.

Det, der sker nu, er, at man havner i en situation, hvor det med den skattefritagelse, som den her regering har valgt at indføre på sundhedsforsikringer – og har valgt på trods af Skattekommissionens anbefalinger at fortsætte, i hvert fald i det udspil, den har lagt frem indtil videre, nemlig ved at fastholde fradragsretten – nærmer

sig at koste skatteyderne i Danmark omkring 1 mia. kr. om året; 1 mia. kr., som kunne være brugt på et sundhedsvæsen, som ville kunne have givet fri og lige adgang, i hvert fald i højere grad, end vi har i dag.

I stedet for så har man nu en ordning, hvor man tilgodeser mennesker på arbejdsmarkedet. Det vil sige, at pensionisterne, de arbejdsløse, efterlønsmottagerne, førtidspensionisterne, de studerende og hovedparten af de offentligt ansatte sådan set bliver sat til side, fordi de mennesker ikke har nogen adgang til sundhedsforsikringer. Det er vel en forskelsbehandling, det må ministeren da anerkende.

Kl. 14:07

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:07

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu vil jeg bare sige, at hr. Jonas Dahl har en holdning om, at jeg kan svare på alt, og det takker jeg indledningsvis for. Men jeg vil alligevel stille et spørgsmål, som jeg ikke kan svare på.

Under den regering, som hr. Jonas Dahls parti, Socialistisk Folkeparti, var parlamentarisk grundlag for, var der 50.000 med sundhedsforsikringer. Nu er der ca. 800.000, måske flere: Jeg ved ikke, hvad der er mest lige. Er det, at der er 50.000 advokater og direktører, der har en sundhedsforsikring, eller er det, at ordningen når langt ud, altså ud på lageret med lagerarbejderen, at den når ud til LO's medarbejdere?

Jeg synes ikke, at man kan give noget svar på, hvad der er mest lige. Sandheden er den, at det er rigtigt, at fradraget har en skattemæssig værdi på omkring 400 mio. kr. – jeg kan ikke det eksakte tal – men der bliver udbetalt skadesforsikringer fra det private på langt, langt over 1 mia. kr. Det betyder en nettotilførsel til et sundhedsvæsen, som har behov for al den kapacitet, som vi overhovedet kan finde. Og de, der bliver behandlet på en sundhedsforsikring, skal altså ikke behandles i det offentlige sundhedsvæsen under det udvidede frie sygehusvalg i enten det private eller det offentlige. Og derfor betyder det, at køerne bliver kortere i det offentlige sundhedsvæsen.

Kl. 14:08

Formanden:

Tak for besvarelsen af spørgsmål nr. 2. Så går vi til spørgsmål nr. 1, som jo også vedrører sundhed og forebyggelse.

Spm. nr. S 1219

Kl. 14:08

Kl. 14:10

1) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af **Jonas Dahl (SF)**:

Hvad vil ministeren gøre for at stoppe den opdeling af patienter i et A- og et B-hold med hensyn til adgang til behandling hos speciallæge, som sundhedsforsikringerne afstedkommer?

Formanden:

Det er ministeren, der lægger ud, værsgo.

Kl. 14:08

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg synes indledningsvis, det er lidt overraskende, at hr. Jonas Dahl betragter det som en fastslået kendsgerning, at der er skabt et A- og et B-hold i adgangen til sundhedsydelser – og en opdeling som er til skade for B-holdet.

Jeg vil gerne endnu en gang fastslå, at jeg på ingen måde deler den præmis. Sundhedsloven fastsætter nemlig den helt overordnede målsætning, at der skal være let og lige adgang til sundhedsvæsenet, og det gælder også for behandling hos praktiserende speciallæger. De praktiserende speciallæger er som bekendt erhvervsdrivende, men de praktiserer efter en overenskomst med det offentlige.

Med den seneste fornyelse af overenskomsten, som trådte i kraft den 1. april sidste år, blev det slået helt fast, at fuldtidspraktiserende speciallæger har deres primære beskæftigelse inden for praksisoverenskomsten. Speciallægers beskæftigelse ved siden af overenskomsten må derfor hverken have tidsmæssige eller indholdsmæssige konsekvenser for det arbejde, de har forpligtet sig til som følge af overenskomsten.

Jeg går naturligvis ud fra, at de privatpraktiserende speciallæger lever op til deres overenskomstmæssige forpligtelser. Men at en speciallæge også vælger at arbejde i sin fritid, ser jeg altså ikke noget problem i. Tværtimod mener jeg, at det kommer alle patienter til gode, hvis speciallægen vælger at yde en ekstra indsats ved f.eks. at tage forsikringsdækkede patienter i sin fritid. Det bidrager til at øge den samlede kapacitet i vores sundhedsvæsen, og det er til gavn for alle, uanset om man har en sundhedsforsikring eller ej.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil starte med at tage udgangspunkt i det, ministeren lægger på bordet her.

Ministeren synes altså, det er o.k., at en række læger, som er ansat i det offentlige og har deres fuldtidsbeskæftigelse i det offentlige sundhedsvæsen, ved siden af har et bijob, hvor de logisk nok også arbejder. Men når man er på arbejde på det offentlige hospital, havner man tit i en situation – det er der jo gentagne eksempler på – hvor man kommer til at henvise til sig selv.

Jeg ved ikke, om det er en tilfældighed, at man kommer til at henvise til sig selv, men det er i hvert fald bemærkelsesværdigt for den patient, der sidder over for en overlæge på et hospital og bliver henvist til privatklinikken nede i byen, at man kan gå ned i løbet af eftermiddagen og få en hurtig behandling, fordi man er så heldig at have en sundhedsforsikring og det er den samme overlæge, der skal udføre operationen.

Vil ministeren ikke erkende, at det kan skabe en smule signalforvirring hos den patient, som har en sundhedsforsikring, men rent faktisk er gået til det offentlige og af det offentlige bliver henvist til det private, hvor man så støder på den samme læge, som udfører operationen og dermed får en profit? Erkender ministeren ikke, at det gør det en smule vanskeligt for den enkelte patient at gennemskue, hvordan det danske sundhedsvæsen hænger sammen?

Kl. 14:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:11

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

I den situation, hvor der er dårlig ledelse på et sygehus, kan det give problemer.

Jeg vil gerne sige, at en offentligt ansat læge skal yde en hundrede procents arbejdsindsats inden for det ansættelsesområde, vedkommende har, og overholde hver eneste overenskomstforpligtelse. At lægen i sin fritid vælger at fungere som læge i stedet for at gå derhjemme og lave noget andet, er lægens eget valg, men hvis lægen i forbindelse med sine private biaktiviteter optræder illoyalt over for sin primære arbejdsgiver og skaber et miskmask mellem, om man er det ene eller det andet sted, er det et ledelsesmæssigt problem, som det pågældende sygehus må tage hånd om.

Det er lige meget, om det er en læge på et offentligt sygehus eller en ingeniør på en privat virksomhed, der i øvrigt har en bibeskæftigelse. Man skal lægge sin loyalitet hos sin arbejdsgiver og være der hundrede procent. Hvad man så i øvrigt laver i sin fritid, må man selv om, men ledelsen skal påse, at man er loyal over for sin primære arbejdsgiver.

Kl. 14:12

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:12

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil spørge ministeren, om ministeren kan nævne mange eksempler på en virksomhed, som har en ingeniør ansat til at udføre et fuldtidsarbejde med f.eks. at lede et eller andet byggeri, og ingeniøren som bibeskæftigelse varetager samme funktion uden for det firma, hvor den pågældende er ansat. Jeg har svært ved at forestille mig, at ministeren kan komme med det helt store antal eksempler. Modsvarende kan man jo faktisk finde gentagne eksempler på, at overlæger eller speciallæger, som er ansat i det offentlige sundhedsvæsen, har en bibeskæftigelse og henviser fra det offentlige til sig selv og dermed bidrager til en profit i deres egen virksomhed.

Lad os tage et eksempel, hvor en kunde ringer til f.eks. COWI og snakker med en ingeniør, som så siger: Vi har ikke tid til at lave det lige nu, men du kan ringe til mig i eftermiddag, så skal jeg lave det i min fritid i mit eget firma. Jeg tror ikke, den medarbejder ville være ansat hos COWI særlig længe.

Kl. 14:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:13

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det tror jeg heller ikke han ville være, hvis det er sådan, at hans rådgivning i privat regi er i direkte konkurrence med den primære arbejdsgiver.

Men det her handler jo om, at den pågældende læge skal sørge for at udføre alt det arbejde, der overhovedet kan udføres inden for rimelig tid, hos sin primære arbejdsgiver, og der skal ikke henvises noget, som kunne have været udført i det offentlige. Hvis det alligevel sker, mener jeg, det er misligholdelse af den pågældendes ansættelseskontrakt, og det er en ledelsesmæssig pligt at påse, at det ikke sker.

Hvis man opfylder sin ansættelseskontrakt og udfører sit arbejde loyalt, pålideligt og tillidsfuldt hver eneste dag, må man selv om, hvad man bruger sin fritid på, men som sundhedsminister synes jeg, det er dejligt og prisværdigt, når folk i det danske sundhedsvæsen, der har nogle evner, som vi sætter pris på, bruger dem til at tilføre det samlede sundhedsvæsen en større kapacitet.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:14

Jonas Dahl (SF):

Ministeren indledte med at påpege over for SF – eller Socialistisk Folkeparti, som ministrene ynder at kalde SF i disse tider – at sundhedsforsikringerne jo blev indført under den tidligere regering.

Jeg vil gerne slå helt fast, at principielt har SF ikke noget imod sundhedsforsikringer, men vi har noget principielt imod, at man giver en skattefritagelse for en forsikring, som kun dækker et snævert udsnit af arbejdsstyrken og i øvrigt også tilgodeser en bestemt gruppe. Det har vi noget imod, og jeg har svært ved at forestille mig, at ministeren eller den danske regering vil acceptere, at vi havde skattefritagelse for f.eks. vores boligforsikring. Men lad det nu ligge.

Jeg vil godt holde fast i spørgsmålet om gentagne tilfælde, for ministeren bragte det selv lidt på bane. Hvis der nu er tale om gentagne tilfælde, hvor en overlæge henviser til sig selv, vil ministeren så forpligte sig til at undersøge det, således at vi kommer til bunds i sagen, i stedet for blot at henvise til det lokale ledelsesansvar? Det er jo sådan, at her er den pågældende læge faktisk i direkte konkurrence med sin egen virksomhed.

Kl. 14:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:15

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Med hensyn til bemærkningen om Socialistisk Folkeparti, som hr. Jonas Dahls parti jo rent faktisk hedder, var det nu en henvisning til det eksisterende partiprogram, hvori jeg ved der står, at man er et marxistisk parti, der hviler på det marxistiske værdigrundlag, og at man vil opheve den private ejendomsret til produktionsmidlerne. Der kan godt være en vis form for privat-

eje, men ellers skal alt være fælleseje. Det var nu mest det, jeg tænkte på.

Det er en ledelsesmæssig opgave at sørge for, at medarbejdere, uanset hvilken type medarbejdere det er, holder sig inden for de ansættelsesmæssige rammer og er loyale over for virksomheden, uanset om det er en privat eller en offentlig virksomhed. Det er et ledelsesmæssigt ansvar, og på en konference har jeg i øvrigt gjort gældende over for offentligt ansatte ledere, at det vil være misligholdelse, såfremt man tillader, at nogen kan skubbe offentlige kunder over til ens egen private forretning.

Kl. 14:16

Formanden:

Tak til hr. Jonas Dahl og tak til ministeren. Hermed sluttede spørgsmålene til sundheds- og forebyggelsesministeren.

Næste spørgsmål er stillet til videnskabsministeren af hr. Jesper Langballe.

Kl. 14:16

Spm. nr. S 1437

3) Til videnskabsministeren af:

Jesper Langballe (DF):

Hvilke konsekvenser vil ministeren drage af den undersøgelse, som universiteterne Stanford og Harvard har gennemført af forskningsproduktiviteten på 196 universiteter i 14 lande (omtalt i Magisterbladet nr. 2, 30. januar 2009), og som viser, at Danmark placerer sig »skuffende« midt i feltet efter lande som Sverige, Italien, Australien og Holland – ifølge det amerikanske forsker-team fordi vi satser for meget på den politisk øremærkede strategiske forskning og for lidt på fri forskning, samt fordi vore universiteter har for lidt autonomi og for lidt indbyrdes konkurrence?

Formanden:

Det er ministeren, der lægger for med at besvare det skriftligt oversendte spørgsmål. Værsgo.

Kl. 14:16

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Tak for det. Det er selvfølgelig altid interessant at læse Magisterbladets omtale af forskellige forskningsresultater. I forbindelse med hr. Jesper Langballes spørgsmål drejer det sig altså om en amerikansk undersøgelse af forskningsproduktiviteten. Men jeg må tilstå, at lige akkurat i det her tilfælde er jeg nu meget glad for, at mine medarbejdere i Videnskabsministeriet har kontaktet forfatterne til den amerikanske forsk-

ningsartikel, og jeg er også meget glad for, at vores medarbejdere har fået tilladelse til at læse undersøgelsen, og at jeg kan referere til den her i dag.

I modsætning til, hvordan teksten er blevet udlagt i Magisterbladet og efterfølgende i Politiken, er undersøgelsen ikke en kritik af strategisk forskning, som vi kender det i Danmark. Undersøgelsen kritiserer derimod, at politikerne nogle steder, bl.a. i USA, vælger, hvilke konkrete forskningsprojekter der skal have støtte, f.eks. ud fra hvem der har støttet dem i en valgkamp. Undersøgelsen fremhæver konkurrencemidler som en god måde at sikre kvaliteten på, men understreger, at midlerne skal gives efter kvalitet. Og det er jo netop det, vi gør i Danmark, både når det gælder den frie og den strategiske forskning i vores rådssystem.

Konklusionen er således, at universiteter, der har en stor grad af autonomi, og som samtidig befinder sig i en situation, hvor de skal konkurrere om midlerne, også har bedre forskningsmæssige resultater, og det er netop principper, der gør sig gældende, som vi kender det i dag på de danske universiteter.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 14:18

Jesper Langballe (DF):

Jeg takker ministeren for redegørelsen. Ministeren har gættet helt rigtigt, jeg har ikke kunnet nå at få den amerikanske undersøgelse, jeg har ikke læst den, og jeg gik nok ud fra, at det ville ministeriet vide at gøre, så de kunne klæde deres minister på til samtalen her.

Men jeg er nu ikke helt tilfreds med svaret, det må jeg sige. Jeg vil sige, at det er muligt, at strategisk forskning betyder noget lidt andet i USA, end det gør i Danmark, men det er her stillet op i modsætning til autonomi, og den udlægning af teksten vil ministeren formentlig ikke bestride. Der er jo ikke tale om universitetsautonomi, hverken for universitetsbestyrelsen eller for forskerne eller for rektoratet, i det øjeblik politikerne har bestemt strategien, nemlig bestemt, hvad det er for forskningsfelter, der skal fremmes. Og det betyder jo så, at der dermed nødvendigvis bliver mindre fleksibilitet, der bliver måske også mindre fleksibilitet med hensyn til at omstille forskningen, og der bliver måske også mindre ildhu, når forskerne ikke skal følge deres egne spor.

Lad derfor mit spørgsmål stå fast, og så vil jeg bede om et uddybende svar på det, jeg her har spurgt om.

Kl. 14:22

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:20

Kl. 14:22

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Uanset om vi har den ene eller anden undersøgelse i USA, er jeg jo meget optaget af det, som hr. Jesper Langballe nu fokuserer på, nemlig friheden til at forske. Jeg synes, det er vigtigt, at hr. Jesper Langballe er opmærksom på, at når vi taler om strategisk forskning, er det jo stadig væk således, at der dér virkelig er god grund til at bruge al den ildhu, man måtte have, og ikke det modsatte, som hr. Jesper Langballe siger. For nok er forskningsfelterne angivet i strategisk forskning, men der er jo ikke nogen som helst tvivl om, at der er metodefrihed, og at der er tale om fri forskning inden for det felt, som man nu politisk har besluttet.

Kl. 14:20

Jeg synes, det er utrolig væsentligt at understrege, når vi diskuterer strategisk forskning, at det ikke har noget som helst at gøre med, at vi fra politisk side bestemmer, hvordan og hvorledes forskningen skal foregå. Forskning er frit i Danmark, uanset om det er strategisk forskning, eller om det er fri forskning. Strategisk forskning er bare et felt, hvor vi politikere har sagt, at det er utrolig væsentligt, at vi bruger kræfter på det set i den – man kan sige – både samfundsmæssige og internationale sammenhæng.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 14:21

Jesper Langballe (DF):

Uden at jeg selv har læst den pågældende rapport fra Stanford og Harvard, må jeg stadig væk sige, at det nu forekommer mig konstrueret, når ministeren afviser spørgsmålet ved at sige, at strategisk forskning i USA betyder, at politikerne nærmest går ind og bestemmer, hvilke reagensglas forskerne skal bruge.

Må jeg så have lov til at stille nogle præcise, hurtige spørgsmål? 1) Er det rigtigt, at vi ifølge undersøgelsen ikke har nogen førertrøje på i Danmark, men ligger temmelig jævnt i midterfeltet? 2) Er det rigtigt, at den strategiske forskning er gået i vejret i forhold til den fri forskning og basismidlerne under den her regering?

Formanden:
Ministeren.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Hvis jeg starter bagfra, vil jeg sige, at sandheden jo er, at strategisk forskning betyder langt mindre, end hr. Jesper Langballe forsøger at fremstille det, og det er jo, fordi vi først i 2005 begyndte at afsætte midler til strategisk forskning i Danmark. Det er således, at i den finanslov, som gælder for 2009, er det ca. 900 mio. kr., vi har afsat til strategisk forskning ud af et samlet forskningsbudget på ca. 17 mia. kr. Så det er altså en meget, meget beskeden del i forhold til den samlede forskningsindsats. Vi bruger meget mere på fri forskning og basismidler, men der har stigningen bare været anderledes, for der har vi jo brugt midler igennem alle årene. Men det er altså under 1 mia. kr., vi bruger til det meget vigtige område, der hedder strategisk forskning, som altså også er fri forskning i relation til den undersøgelse, vi har her.

Nu er det meget vigtigt for mig at understrege over for Jesper Langballe, at jeg ikke forsøger at generalisere, jeg refererer bare til den undersøgelse, som vi nu har fået præsenteret, og der siger jeg bare, at der er henvist til nogle steder i USA, hvor man går langt ind i det og måske bestemmer selv reagensglassenes størrelse og farve. Det er jo ikke generelt, det ved jeg alt om, og det har jeg aldrig sagt. Jeg er bare nødt til at sige, at strategisk forskning, som vi kender det, bliver mere og mere udbredt – f.eks. i Sverige. Hvis vi ser på de mange hundrede millioner, der bruges i EU, kan vi konstatere, at flere og flere af de midler er strategiske midler.

Kl. 14:23

Formanden:

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 14:23

Jesper Langballe (DF):

Jeg mangler stadig væk helt svar på mit allerførste spørgsmål – det første af de tre, jeg kom med her: Er det rigtigt, at vi ifølge den undersøgelse ikke har nogen førertrøje på her i Danmark, men ligger jævnt i midterfeltet under Holland og en række andre lande, som vi faktisk med selvspekten i behold burde kunne distancere?

Samtidig synes jeg altså, at jeg med ministerens svar på rapporten bliver mere og mere overbevist om, at Magisterbladets gengivelse af den er korrekt. Jeg synes, at ministerens svar ud fra en meget subtil tolkning af forskellen på,

hvordan amerikanerne og vi betragter strategisk forskning, er lidt langt ude. Hvis det ikke er reagensglassene, de i USA ikke mener man skal bestemme, hvad er det så? Hvad går den forskel egentlig ud på?

Kl. 14:25

Formanden:

Det hører vi fra ministeren.

Kl. 14:25

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Nu vil jeg sige, at jeg i anden omgang forsøgte ligesom at rette mine svar ind efter de principielle forskelle, der er på Jesper Langballe og mig, og så holde den amerikanske undersøgelse ude, i betragtning af at Jesper Langballe ikke havde set den, og at den altså fremstilles noget anderledes i Magisterbladet. Jeg kan f.eks. bare for at tage nogle af de ting, de parametre, man beskæftiger sig med, sige: Har universiteterne frihed til selv at fastlægge deres budget, eller skal det godkendes af staten? Udvælger universiteterne selv deres professorer? Fastsætter de selv deres studieplaner? Det er ting, vi nok vil betragte som selvfølgeligheder i det danske system.

Så til det spørgsmål, som jeg ikke nåede at besvare i sidste svarrunde: Jo, men nu er det jo lidt svært, vil jeg sige til Jesper Langballe, at give den strategiske forskning skylden, hvis det er den ufærdige undersøgelse, der lægges til grund for vores debat, i betragtning af at strategisk forskning først blev indført i Danmark i 2005. Og da vi jo ved, at forskningsprojekter altså ikke bliver gennemført fra den ene dag til den anden, kan det vel ikke have haft den helt store indflydelse på en artikel om en undersøgelse, som allerede er færdig i USA.

Kl. 14:26

Formanden:

Tak. Jeg vil lige sige, at ministeren konsekvent undlader at bruge ordet hr. foran Jesper Langballe. (*Videnskabsministeren (Helge Sander):* Det er meget beklageligt). Så skulle man tro, der var tid til at svare på spørgsmålet. Jeg troede nemlig, at ministeren konsekvent undlod at bruge det, så der var mere tid. (*Videnskabsministeren (Helge Sander):* Det er, fordi jeg er så ny). Sandsynligvis! Men tak til hr. Jesper Langballe og tak til videnskabsministeren for besvarelsen.

Det næste spørgsmål er til ... (*Høj tale i salen*). Vi kan godt høre, hvad der siges dernedefra, og det er vel ikke meningen? Næste spørgsmål, spørgsmål 4, er til transportministeren af hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:26

Spm. nr. S 1307

4) Til transportministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Vil Morsø og Thisted Kommuner med støtte fra trafikforliget kunne regne med et rente- og afdragsfrit lån til bygning af ny færge til Feggesundoverfarten?

Skriftlig begrundelse

Efter det for spørgeren oplyste vil kommunerne stå for driften af færgen.

Formanden:

Det er ministeren, der lægger ud med besvarelsen. Værsgo.

Kl. 14:26

Transportministeren (Lars Barfoed):

Spørgsmålet går jo på, hvordan Morsø og Thisted kunne få en ny færge til Feggesundoverfarten og dermed få den vigtige forbindelse, det er, mellem Mors og Aalborg.

Det er jo sådan, at regeringen faktisk i januar måned har indgået en aftale med de fleste partier i Folketinget bortset fra Enhedslisten, men derunder med Socialdemokraterne. Det er en aftale om en investeringsplan for en grøn transportpolitik, hvor vi i alt disponerer 94 mia. kr. til at investere i vores infrastruktur i Danmark frem mod 2020. Et element i den her investeringsplan, som Socialdemokraterne jo er med til, er netop en pulje til medfinansiering af færgeinvesteringer i kommuner med småøer og i økommuner. Og nu vil jeg med formandens tilladelse citere det, der står i vores aftale. Der står – og jeg citerer:

»I de kommende år vil der være behov for at udskifte en række af de færger, som sikrer forbindelsen til mindre danske øer. For at understøtte, at de berørte kommuner kan gennemføre de nødvendige investeringer, afsættes der i 2009 en pulje på 200 mio. kr. med henblik på at medfinansiere kommunernes færgeinvesteringer.

Puljen skal ses i sammenhæng med de 60 mio. kr., der allerede er afsat til formålet i perioden 2008-2010.«

Derfor er det faktisk noget, vi har taget højde for at vi skal sikre, så der kan investeres i færger rundt omkring. Hvordan pengene så helt konkret skal udmøntes, er jo noget, vi nu i kredsen af forligspartier, derunder Socialdemokraterne,

skal drøfte. Og derfor er jeg lidt overrasket over, at vi skal drøfte det i Folketingssalen, for det var jo egentlig noget, jeg bl.a. med Socialdemokraternes trafikordfører, hr. Magnus Heunicke, skulle drøfte i kredsen af partier.

Det vil blive udmøntet, men hvordan det præcis vil blive udmøntet, kan man ikke sige på nuværende tidspunkt, og jeg har heller ikke fået nogen ansøgning fra de berørte kommuner om tilskud til lige den pågældende færge, som hr. Ole Vagn Christensen nævner.

Kl. 14:29

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:29

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil godt starte med at takke for svaret. Det må jeg forstå sådan, at den ørdning for færger, der tidligere har været, er blevet udvidet med den her aftale, således at Mors nu også betragtes som en økommune ud fra det, som ministeren har sagt.

Kl. 14:29

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:29

Transportministeren (Lars Barfoed):

Vi har jo indgået den aftale bl.a. med hr. Ole Vagn Christensens eget parti, og nu skal vi diskutere, præcis hvordan de penge skal anvendes. Der er det jo på forhånd bestemt en mulighed, at den færgefart, som hr. Ole Vagn Christensen nu har en speciel interesse i, kan komme i betragtning. På den anden side kan jeg ikke love det. Det er, fordi vi skal drøfte i kredsen af partier, hvordan de penge skal fordeles. Men det må jo forudsætte, at man i de berørte kommuner overhovedet fremsender et ønske om det i første omgang.

Kl. 14:30

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:30

Ole Vagn Christensen (S):

Kommunerne har selv været i gang med at undersøge, om de var i stand til at løfte opgaven. De har også en licitation liggende. Det vil sige, at det er et projekt, man kan gå i gang med med det samme. Men derfor er det jo også, at jeg har med i mit spørgsmål, om der kan ydes et rente- og afdragsfrit lån til, at man kan få den her forbindelse etableret.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ministeren.

Kl. 14:30

Transportministeren (Lars Barfoed):

Det kan jeg slet ikke sige på nuværende tidspunkt, for som jeg har nævnt et par gange, skal vi i kredsen af forligspartier nu på baggrund af den tekst, jeg læste op, drøfte, hvordan pengene nærmere skal udmøntes. Kunne de f.eks. gå til låneordninger, eller er det et direkte tilskud, eller hvad er det, vi taler om? Er det begge dele?

Det har vi ikke aftalt på nuværende tidspunkt, så mit bedste råd til hr. Ole Vagn Christensen vil være at tale med Socialdemokraternes trafikordfører, hr. Magnus Heunicke, sådan at det kan komme med i bagagen, havde jeg nær sagt, når vi nu mødes i kredsen og skal diskutere, hvad det er for en type tilskud, og om det også er låneordninger, vi eventuelt kan give tilskud til. Det er noget, der skal afklares i kredsen af partier, og der er ikke taget stilling til det på nuværende tidspunkt, men jeg vil da mene, at vi i hvert fald skal interessere os for at målrette de fleste midler til de steder, hvor behovet er størst. For det må være til de steder, hvor man er mest trængende, vi skal yde midlerne, og det vil også sige der, hvor færgefarten er mest nødvendig.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Ole Vagn Christensen for sidste spørgsmål i denne omgang.

Kl. 14:32

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg kan forstå, at færgen mellem Mors og Thy efter ministerens opfattelse er med, og det er selvfølgelig en god bekræftelse. Det andet, jeg forstår på ministeren, er, at ministeren siger, at der ikke ligger nogen ansøgning fra Mors og Thy endnu, og det kan jeg så kun forstå på den måde, at ministeren opfordrer til, at der kommer noget ind på ministerens bord, som så kan blive drøftet. Er det ikke rigtigt forstået?

Kl. 14:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ministeren.

Kl. 14:32

Transportministeren (Lars Barfoed):

Det vil jeg kalde en ganske vist elegant tolkning, men alligevel en overfortolkning – en elegant overfortolkning, for jeg har ikke sagt, at Mors og Thy er med, jeg har sagt, at de kan være med. I den formulering, vi har givet det i aftalen, kunne det godt være en færgefart, der kommer i be-

tragtning, men om den ender med at være en af de færgefarter, der skal nyde godt af den pulje, kan jeg ikke sige endnu, da vi slet ikke har fastlagt kriterierne for det.

Jeg opfordrer heller ikke til at sende en ansøgning, men jeg konstaterer bare, at jeg ikke har fået nogen ansøgning. Hvis man skal tage stilling til et projekt, forudsætter det jo, dels at der overhovedet er et projekt, dels at man har kendskab til det projekt. Og det kan vi jo ikke få i Transportministeriet, hvis ikke man har sendt noget frem til os. Men om man kommer i betragtning, kan jeg ikke sige. Jeg har bare sagt, at man *kan* komme i betragtning, og der er en væsentlig forskel. For jeg mener som sagt, at det er til de steder, hvor det er mest påtrængende, vi først og fremmest skal sørge for at midlerne kommer hen.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til transportministeren af hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:34

Spm. nr. S 1314

5) Til transportministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Hvilke løsninger kan ministeren anbefale, så Hanstholm Havn kan få en udbygning med nye ydermoler, så havnen kan leve op til tidens krav til en moderne fiskerihavn med anløb af store EU-fiskerifartøjer eller fartøjer fra tredjelande?

Kl. 14:35

Skriftlig begrundelse

Hanstholm Havn er opført med egnsudviklings-tilskud. Hanstholm Havn er i dag en vigtig EU-havn for fiskeri med den korteste vej til kontinentet. Ejerskab er i dag – bortset fra ydermolerne – kommunalt. Ydermolerne ejes af staten. Havnen kan servicemæssigt ikke leve op til nutidens krav.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Transportministeren.

Kl. 14:34

Transportministeren (Lars Barfoed):

Hanstholm Havn er en vigtig havn, og regeringen er meget opmærksom på, at vi skal have øje både for adgangen til Hanstholm Havn og for, at Hanstholm Havn kan fungere.

Det er jo bare sådan, at Hanstholm Havn er en kommunal selvstyrehavn, og derfor er kommunen og havnen selv sådan set ansvarlig for havnen, det er ikke en statshavn, som staten som sådan er ansvarlig for. Det fremgår af de aftaler, som jo blev indgået, i forbindelse med at vi overdrog statshavnene til de lokale samfund.

Men i forbindelse med overdragelsen af havnene blev det jo aftalt, at staten gennem Kystdirektoratet så skulle være ansvarlig for vedligeholdelsen af ydermolerne, og det er så der, staten muligvis også kommer ind med en finansiel bistand. Bevæggrunden for det var jo bl.a., at vi skulle løfte den økonomiske byrde fra havnen, så den i stedet for netop kunne fokusere på selve udviklingen af havnen, mens staten gennem Kystdirektoratet tog sig af vedligeholdelsen af ydermolerne.

Så man kan sige, at når Hanstholm Havn nu har planer for at udvikle havnen, involverer det selvfølgelig et eller andet sted ydermolerne, og så er det jo meget naturligt for havnen, som den rent faktisk har gjort det, at tage kontakt til Kystdirektoratet for at præsentere de konkrete planer, man har for udvidelsen af havnen. Jeg ved, at der i den forbindelse er aftalt et møde mellem Hanstholm Havn og Kystdirektoratet, og så må vi se, hvad der kommer ud af det møde. Mødet er allerede aftalt og finder sted i starten af marts måned.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:35

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil også gerne her takke for svaret. Det er rigtig, at havnen er meget vigtig. Den har Danmarks største fiskeauktion, som er dobbelt så stor som nummer to, og så er den meget stor, hvad angår de rigtig dyre fisk. Det er også sådan, at der fra de andre lande landes store landinger i Hanstholm, som også går over auktionen. Det svarer vel til 200 t i døgnet. Derfor er det rigtig, at det er en vigtig havn.

Det er også en vigtig havn for området, fordi den beskæftiger 2.269 personer og der var en omsætning på 1,9 mia. kr. og en skatteindbetaling til kommunen fra havnen på 773 mio. kr. – det er de seneste tal, jeg har fået – men selve havnen har ikke så store indtægter. Det her er jo alle de virksomheder, som ligger i periferien.

Når jeg stiller det her spørgsmål, er det jo, fordi der ikke er nogen i yderområdekommunerne, som her Thisted Kommune, der kan løse den

opgave, det er at sørge for, at der her bliver den fornødne udbygning. I gamle dage havde vi amterne til at hjælpe til med at løse den slags opgaver, og efter at vi har fået kommunalreformen, er det jo naturligt, at det så er staten – men jeg kan så også forstå på det, ministeren siger, at Kystdirektoratet er i gang.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det transportministeren.

Kl. 14:37

Transportministeren (Lars Barfoed):

Der kom lyden. Jeg tror, jeg kom til at slukke for den, hver gang den tændte, men nu er den tændt.

Jeg synes, at hr. Ole Vagn Christensen i dag har en stribe af meget elegante overfortolkninger. Jeg tror ikke, jeg sagde, at Kystdirektoratet var i gang – i hvert fald slet ikke med at udvikle havnen, for det er havnen selv, der skal gøre det.

Det, jeg har sagt, og jeg vil gerne gentage det, er, at der er aftalt et møde mellem Kystdirektoratet og Hanstholm Havn. Havnen kan der fremlægge sine udviklingsplaner, og Kystdirektoratet er der, fordi vi har en klar ansvarsdeling: Havnen skal selv sørge for udviklingen af havnen – det er havnens ansvar, også økonomisk – mens staten gennem Kystdirektoratet har ansvar for vedligeholdelse af ydermolerne. Der er selvfølgelig et samspil mellem de to ting i en situation, hvor man gerne vil udvide havnen. Og derfor er der aftalt et møde, og så må vi se, hvad der kommer ud af det møde. Men at gå derfra og til at sige som hr. Ole Vagn Christensen, at man kan forstå, at Kystdirektoratet allerede er i gang med opgaven, er nok at fortolke det lidt for vidt, men, ja, elegant.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:38

Ole Vagn Christensen (S):

Jamen det, at man optager snakken om, at der her er et fælles problem, er jo sådan set også at erkende, at man er i gang, for ellers havde man vel afvist overhovedet at ville snakke om den slags ting. Det er vel ikke bare en høflighedsvisit, man skal aflægge.

Det, der står tilbage, er sådan set bare den anden halvdel af mit spørgsmål, som er, at ministeren må medgive mig, at Thisted Kommune og de få indtægter, der er på havnen, ikke kan løse det her udbygningsforslag.

Er ministeren helt afvisende over for, at staten over for vores yderområder og i særdeleshed i forbindelse med sådan et egnsudviklingsprojekt, som Hanstholm Havn jo har været, og hvor der har været en succes, selvfølgelig også har et ansvar?

Kl. 14:39

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:39

Transportministeren (Lars Barfoed):

Staten har lige præcis ansvaret for vedligeholdelsen af ydermolen, mens havnen selv har ansvaret for udviklingen af havnen, og der er så en eller anden fælles opgave i at få de to ting til at spille sammen, og det er derfor, Kystdirektoratet mødes med havnen.

Må jeg så i øvrigt sige, at staten jo på anden vis bidrager til udviklingen af Hanstholm Havn. Et flertal af partier har jo nu – ganske vist ikke med Socialdemokraternes stemme, så det er altså ikke med hr. Ole Vagn Christensens partis stemme, at vi har gjort det – sat forsøget i gang med modulvogntog. Der har vi sådan set bevilget 8,1 mio. kr. til de nødvendige tilretninger af vejnettet til Hanstholm Havn, og det vil bidrage til at styrke havnens udviklingsmuligheder. Samtidig har vi så i den her investeringsaftale, som Socialdemokraterne er med i, afsat midler til en forundersøgelse omkring en opgradering af rute 34 på strækningen mellem Herning og Skive og af strækningen mellem Skive og Hanstholm, bl.a. for at styrke adgangen til Hanstholm Havn.

Så vi har altså på en række måder fra statens side bidraget til eller er i gang med at overveje at bidrage til at skabe grundlaget for at udvide og udvikle Hanstholm Havn, men selve udviklingen af havnen er havnens eget ansvar.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:41

Ole Vagn Christensen (S):

Nu fører ministeren andre ting på banen, og det er jeg glad for. Jeg husker det første oplæg, der var om det med modulvogntog, og der var Hanstholm ikke taget med, og jeg kan huske, at jeg over for ministerens forgænger præciserede, at det ville være en skævvridning af Danmark. Så jeg mener, at jeg har min store andel i det.

Jeg husker også, hvad Venstrefolkene gik ud og sagde: Nu begynder vi, og så kan vi jo se, om Hanstholm kommer med på banen. Så jeg vil

sige til ministeren, at jeg tror, vi har et fælles ansvar for det, og jeg er glad for, at ministeren nu kan bekræfte, at vi ikke bliver hægtet af – heller ikke på det område.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:41

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg fremhævede netop modulvognene og forundersøgelsen omkring vejføringen i øvrigt til Hanstholm Havn som et eksempel på, at staten faktisk gør en del for at bidrage til nogle rammevilkår, der gør, at grundlaget for, at havnen så selv kan investere i sin egen udvikling, bliver bedre, og derudover er vi fra Kystdirektoratets side parate til at bidrage med vedligeholdelse af ydermolerne. Og der bliver som sagt et møde først i marts mellem havnen og Kystdirektoratet om den sag.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet, og vi siger dermed tak til hr. Ole Vagn Christensen.

Det næste spørgsmål er også til transportministeren, og det er stillet af hr. Per Clausen.

Kl. 14:42

Spm. nr. S 1439

6) Til transportministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det er acceptabelt, at Kommissionen tilsyneladende ikke umiddelbart vil ændre piloternes arbejdstid på trods af nye tal, som viser, at risikoen for uheld på de lange vagter stiger med 500 pct.?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Transportministeren.

Kl. 14:42

Transportministeren (Lars Barfoed):

Først vil jeg gerne kvittere for, at hr. Per Clausen udviser den store interesse for luftfart, som hr. Per Clausen gør med det her spørgsmål. Det er jo sådan, at Enhedslisten ellers giver udtryk for en vis modstand mod luftfart som sådan. Men jeg er glad for, at det alligevel er noget, som ligger Enhedslisten eller i hvert fald hr. Per Clausen på sinde at diskutere.

Jeg er helt enig i, at den her sag er hjemmehørende i EU. Den rapport, som jeg jo også allerede har drøftet i et samråd med Folketingets Trafik-

udvalg den 5. februar, er en konsulentrapport, som luftfartsorganisationen EASA har sendt til Kommissionen, og den omhandler så nogle spørgsmål om flyve- og hviletid. Det er bare sådan, at Kommissionen ikke har forholdt sig til rapporten, og EASA, der har fremsendt rapporten, har egentlig heller ikke forholdt sig til den, de har bare rekvireret nogle oplysninger fra nogle eksperter og så sendt det videre til Kommissionen. Det betyder, at ingen sådan set endnu har forholdt sig til rapporten bortset fra de eksperter, der har bidraget til den. Derfor står der et stykke arbejde tilbage, EASA skal forholde sig til rapporten, og så skal den behandles i Kommissionen.

Det, jeg vil gøre, er, at jeg på et møde, jeg planlægger at afholde med transportkommissæren i EU, hr. Tajani, vil tage sagen op, fordi jeg mener, at Kommissionen nu har en forpligtelse til at sørge for, at vi kommer videre i den sag, at vi får vurderet rapporten, og at der i givet fald bliver truffet nogle konklusioner, enten om at der ikke er nogen grund til at forholde sig yderligere, fordi der ikke er nogen problemer, eller hvis der er problemer, så at indføre eller at udvikle de nødvendige regler om flyve- og hviletid for piloterne.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 14:44

Per Clausen (EL):

Nu interesserer Enhedslisten sig jo grundlæggende for flysikkerhed, fordi det er et vigtigt spørgsmål, så længe mange mennesker stadig væk flyver. Det kan godt være, at vi i fremtiden skal reducere omfanget af flytransport, men det her er jo en anden sag.

Jeg vil bare spørge transportministeren, om han ikke synes, det er utilfredsstillende, at der kommer en rapport, som i hvert fald set fra mit synspunkt indeholder relativt alarmerende informationer om en stærkt forøget risiko for uheld på grund af nogle nye arbejdstidsregler for piloter, og så fremstår det ganske uklart, om der sker noget som helst. For det er fuldstændig rigtigt, som ministeren siger, at når vi hører om det her første gang, kan vi konstatere, at EASA ikke har nogen bemærkninger, og Kommissionen har ingen bemærkninger; der ligger bare en rapport, og intet sker. Det er sådan set det, jeg spørger ministeren om. Synes ministeren, det er tilfredsstillende?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:45

fald, hvis mødet ikke lader sig arrangere i løbet af relativt kort tid, er det da noget, jeg vil tage op skriftligt.

Kl. 14:45

Transportministeren (Lars Barfoed):

Nej, det synes jeg ikke er tilfredsstillende. Det er også derfor, jeg vil bringe sagen op over for kommissæren med henblik på, at der bliver taget nogle skridt i sagen, så vi får den bragt videre, får vurderet eksperternes rapport og får draget nogle konklusioner, enten om, at der ikke er behov for yderligere eller nye regler, eller at der er behov for det, og så får gennemført de regler.

Så jeg er sådan set enig i, at det er utilfredsstillende, at sagen står, som den står nu, og vi skal i hvert fald ikke acceptere, at den bare står i stampe. Der skal ske noget i sagen. Derfor tager jeg sagen op over for Kommissionen.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 14:47

Kl. 14:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 14:46

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, at kommissæren kender til rapporten, men spørgsmålet er, om kommissæren er indstillet på at handle. Det er jo ligesom det, der er problemet. For man kunne jo godt forestille sig, at der var stærke interesser, som ikke ønskede, at der blev ageret. Der er luftfartsselskaberne, som selvfølgelig har en interesse i at have nogle økonomisk set ikke alt for dyre arbejdstidsregler for piloter. Vi ved, at der er statsligt engagement i adskillige luftfartsselskaber i Europa, og for så vidt også i SAS i Danmark, og derfor er det vel vigtigt at sikre sig, at kommissæren ikke lader den her sag ligge, fordi den er politisk ubekvem. Så handler det vel netop om, at ministeren, som jo er enig med mig i, at der skal gøres noget ved den her sag, sørger for, at det bliver mere politisk ubekvemt at lade sagen ligge og flyde end at gøre noget ved den.

Kl. 14:48

Per Clausen (EL):

Så vil jeg tillade mig at bevæge mig lidt længere fremad og måske i hvert fald tendere mod næste spørgsmål. For når nu ministeren mener, at det her ikke er tilfredsstillende, hvorfor er det så, at en henvendelse til kommissæren skal afvente, at der kan arrangeres et møde? Hvad er begrundelsen for, at ministeren ikke straks retter henvendelse til kommissæren og siger: Vi er opmærksomme på den her problemstilling i Danmark, vi synes, der skal tages stilling og gøres en indsats med det samme? Der er jo ingen grund til at afvente, at der bliver arrangeret et i øvrigt sikkert udmærket og vigtigt og betydningsfuldt møde med kommissæren, når vi har at gøre med en sag, hvor vi er fuldstændig enige om, at den nuværende tilstand er utilfredsstillende. Og det er jo en utilfredsstillende situation på et, kan man sige, alvorligt område. Det kan godt være, at risikoen for uheld stadig væk er relativt lille, men til gengæld er konsekvenserne jo meget store, hvis der sker et uheld under nogle ganske ubehagelige omstændigheder.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:47

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jo, men det er jo også derfor, at jeg på et møde, som jeg regner med at kunne afholde med kommissæren inden for kort tid, vil have den her sag med og bringe den op. Når der er kort tid til det møde, tror jeg ikke, vi yderligere fremmer sagen tidsmæssigt, ved at jeg skriver et brev om det.

Jeg tror snarere, det ville være nyttigt, at jeg efterfølgende, når der har været sådan et møde, hvor jeg har konfronteret kommissæren med mit syn på sagen, og hvis der så ikke sker noget, kan rykke for, at der kommer action på sagen, gennem nogle breve.

Kl. 14:49

Transportministeren (Lars Barfoed):

Det skyldes simpelt hen, at jeg regner med at få det møde inden for ganske kort tid, og så synes jeg, det er noget, som jeg godt vil have på dagsordenen og bringe op på det møde. I modsat

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til transportministeren af hr. Per Clausen.

Spm. nr. S 1440

7) Til transportministeren af:

Per Clausen (EL):

Hvorfor vil ministeren ikke lægge pres på Kommissionen for at få den til hurtigt at ændre reglerne for piloters arbejdstid, efter at der er kommet nye tal frem, som viser, at risikoen for uheld på de lange vagter stiger med 500 pct.?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Transportministeren.

Kl. 14:49

vægede os ind på det her spørgsmål, men det er, fordi jeg ikke mener, at der er grund til, at vi skal bruge tid på at udveksle de samme sætninger i en uendelighed.

Det er da rigtigt, at der selvfølgelig skal foretages en vurdering, selv om de oplysninger, der kommer, set ud fra en lægmåndsbetragtning er alarmerende. Derfor er det også vigtigt at få det hurtigt afklaret af hensyn til borgerne, som så kan få et klart svar på, om det er noget, der skal gøres noget ved. Jeg vil bare spørge ministeren, om man kan løfte sløret for, hvornår han forventer at det møde, som skal holdes med kommissæren, bliver afholdt, og hvor hurtigt han mener at det skal afholdes, for at man kan sige, at det er hurtigt nok for at få sat gang i processen.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:51

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg må indrømme, at jeg står og forsøger at være lidt kreativ med henblik på at finde noget nyt at sige, for man kan sige, at indholdet af det spørgsmål her jo i høj grad har at gøre med indholdet af det, vi lige har vendt i det forrige spørgsmål.

Men jeg er enig i, at der skal lægges pres på Kommissionen. Det, jeg vil føje til, er, at jeg jo ikke på forhånd kan sige, at man hurtigt skal ændre reglerne, for vi har ikke fået en vurdering af rapporten endnu. Det står ikke klart for mig, at reglerne skal ændres – det mener jeg er uafklaret på nuværende tidspunkt.

Nogle eksperter har vurderet det, og når man taler om en risiko, der er steget med 500 pct. – jeg tror, man i rapporten bruger udtrykket, at risikoen er steget 5½ gang, som jeg lige husker det, jeg kan tage fejl, men i hvert fald 500 pct., lad os holde os til det, som det står i spørgsmålet – så er det jo muligvis baseret på en meget, meget lille risiko, og så kan man jo altid sige 500 pct., og så er risikoen stadig væk meget, meget lille. Derfor må vi have vurderet lidt nærmere, om der reelt er tale om en risiko, der kan begrænses ved yderligere regler. Og den vurdering mener jeg ikke er foretaget på nuværende tidspunkt hverken af EASA eller Kommissionen.

Så jeg vil presse på for, at vi hurtigst muligt får en afklaring. Om det så skal føre til, at reglerne skal ændres, er det, som den nærmere afklaring må vise.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 14:51

Per Clausen (EL):

Jeg medgiver, at det kan være lidt forvirrende, fordi vi jo under det foregående spørgsmål be-

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg forventer, at det møde kan afholdes inden for en måneds tid, og det er hurtigt nok for mig.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 14:52

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare sige til ministeren, at det på nuværende tidspunkt sådan set er en tilfredsstillende udgang på den her sag, og at der ikke er nogen grund til ikke at benytte lejligheden til at sige, at der er en enkelt sag, som i hvert fald i første omgang får et tilfredsstillende udfald. Så må vi jo vende tilbage til sagen, når ministeren har talt med kommissæren.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ministeren.

Kl. 14:52

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg skal sørge for, at hr. Per Clausen bliver orienteret, når jeg har haft møde med kommissæren, så hr. Per Clausen er orienteret om sagens videre gang.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hermed er spørgsmålet sluttet. Jeg siger tak til hr. Per Clausen og til transportministeren.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Spm. nr. S 1407

8) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvad vil ministeren gøre for den store andel af unge i f.eks. Lolland og Guldborgsund Kommuner, som ikke er kommet ind på arbejdsmarkedet under de seneste års jobfest, jf. firmaet Rambøll Managements netop færdiggjorte rapport om unge på offentlig forsørgelse i Østdanmark, hvoraf det fremgår, at en stor gruppe unge står uden for arbejdsmarkedet?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:52

Kl. 14:53

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er heldigvis kommet mange unge i arbejde i de senere år. Alene fra januar 2006 til august 2008 faldt antallet af unge ydelsesmodtagere fra knap 60.000 til godt 35.000, altså et fald på ca. 40 pct. Det er i en årrække altså gået rigtig godt med gruppen af unge under 30 år. Men det sidste halve år er det gået den forkerte vej, og som rapporten fra Rambøll Management viser, er der en del unge, som i de sidste år desværre ikke har fået fodfæste på arbejdsmarkedet.

I den nuværende konjunktursituation med stigende ledighed er der yderligere risiko for, at flere unge under 30 år bliver berørt af ledighed, og derfor er det vigtigt, at vi nu har fokus på den gruppe, som har særlig risiko for at blive ramt af netop ledighed. Men beskæftigelsespolitikken kan ikke i sig selv skabe flere job.

Jobcentrene kan til gengæld hjælpe dem, som er blevet ledige. Det indebærer også, at jobcentrene i den kommende tid skal have endnu mere fokus på de unge, og de skal ikke mindst gøre en ekstra indsats for, at flere unge starter på en kompetencegivende uddannelse. Vi ved jo, at en uddannelse sikrer unge en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet, så de ikke kommer til at hænge fast i kontanthjælps- eller dagpengesystemet.

Fra centralt hold understøtter vi jobcentrenes indsats. Vi har i den seneste tid forhandlet med forligspartierne bag velfærdsreformen om at forenkle reglerne i bl.a. ungeindsatsen, og jeg vil derfor om kort tid fremsætte et lovforslag, der skal afbureaukratisere jobcentrenes arbejde med de unge. Det er vigtigt, at vi ikke taber de unge ledige på gulvet, fordi de oplever mødet med jobcenteret som uigennemskueligt, og derfor

gør vi reglerne til at overskue for jobcentrene og til at forklare for de unge.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:55

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg vil godt sige tak for svaret, og jeg vil også godt sige tak for, at ministeren er opmærksom på, at der er et stigende problem rundtomkring i landet. Nu har vi jo i lang tid hørt om, hvor godt det går, og hvor meget mere beskæftigelse der er osv., og så synes jeg, det er godt at høre, at ministeren er opmærksom på, at det rent faktisk er en recession, vi er inde i, og at det giver nogle problemer for unge mennesker.

I forhold til den konkrete situation i Lolland Kommune kan man jo se, i hvert fald sådan, som det er beskrevet i Folketidende her for en 14 dages tid siden, at det er ca. 17 pct. af de unge, som er uden for arbejdsmarkedet. Jo tættere man kommer på København, jo bedre er situationen; der er de måske helt nede på 5 pct. Eftersom Lolland og Falster i forvejen ligger i et yderområde i Danmark, er det jo nogle specielle tiltag, der skal til, for at man kan løse den situation; det er jo ikke det samme, man kan gøre dér, som man kan i Københavnsområdet.

Har ministeren nogle specielle ting i tankerne i forhold til lovforslaget, der skal komme senere, eller nogle overvejelser, der kan gøre, at man i det område, hvor man er hårdt ramt i forvejen, kan tage hånd om de her unge, så de har en mulig fremtid?

Kl. 14:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:56

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan oplyse, at Beskæftigelsesregion Hovedstaden & Sjælland og Jobcenter Lolland har besluttet at igangsætte et projekt, der har til formål at forebygge, at de unge i Lolland Kommune bliver langtidsledige, og samtidig sikre, at uddannelsesniveaueet blandt de unge øges.

Projektet udvikles og udføres i et tværgående samarbejde med lokale uddannelsesinstitutioner, socialforvaltningen, Ungdommens Uddannelsesvejledning og andre relevante lokale interessenter, og som et resultat af projektet skal der udarbejdes en lokal handlingsplan. Målet er, at alle unge under 30 år i Lolland Kommune kommer i gang med en relevant aktivitet i forhold til

deres individuelle forudsætninger, samt at de igangsatte aktiviteter videreføres efter projektets afslutning.

I forhold til Guldborgsund Kommune har beskæftigelsesregionen oplyst, at regionen har drøftet ungeområdet med Jobcenter Guldborgsund på de seneste dialogmøder, og der har jobcenteret orienteret beskæftigelsesregionen om, at man er ved at igangsætte en analyse af de unge ikkearbejdsmarkedsparate, idet det er for den gruppe, udfordringen er størst, og den forventes færdiggjort her i foråret 2009. Derefter vil man tage fat på videre drøftelser om, hvordan man følger op på disse planer. Det er i øvrigt lavet i samarbejde med et eksternt konsulentfirma.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:58

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det lyder faktisk rigtig godt, og jeg synes også, det lyder rigtig, rigtig fornuftigt. Jeg kunne så godt tænke mig at udbrede spørgsmålet lidt til resten af landet, for jeg ved jo godt, at Lolland og Falster ikke er det eneste sted i vores kongerige, hvor man står over for sådan nogle problemer som dem her.

Jeg ved ikke, om der er lavet undersøgelser andre steder, men ved ministeren, om der er overvejelser om at gøre lignende tiltag andre steder? Jeg kunne forestille mig, at man på Djursland eller i Nordjylland eller på Sydfyn ville stå med de samme problemer, som man gør på Lolland og Falster.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:58

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, at de fleste jobcentre har fokus på den her opgave, for det er jo bekymrende, at de unge under 30 år i højere grad end resten af arbejdsstyrken ikke har haft tilsvarende glæde af opsvinget, som andre grupper har. De unge indgår jo også i de målsætninger, vi har for indsatsen i jobcentre, så jeg tror, at fokus er stærkt på den her opgave overalt i landet.

Men det er jo rigtigt, som spørgeren siger, at forudsætningerne er forskellige i landets regioner. I hovedstadsområdet og i de store bysamfund er opgaven måske mindre end i yderområ-

derne, men jeg tror, jeg kan forsikre om, at der er stor fokus i alle jobcentre på den her opgave.

Kl. 14:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:59

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er jo fint, at vi inden for beskæftigelsesområdet har fokus på det her, men når så de unge mennesker skal have en uddannelse og man skal have et samarbejde med uddannelsesinstitutionerne, så kræver det jo også, at der er nogle til stede i området.

Derfor er det sidste, jeg så kunne tænke mig at spørge om: Har ministeren en dialog med undervisningsministeren om den centralisering, som man er i gang med i øjeblikket på uddannelsesinstitutionerne? For det er jo faktisk en udvikling, som modvirker den indsats, som Beskæftigelsesministeriet så er i gang med at gøre på nuværende tidspunkt.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:00

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Altså, både undervisningsministeren, jeg selv og velfærdsministeren er meget optaget af den her gruppe unge og af, hvad vi kan gøre for dem, for vi ved jo, at hvis vi ikke får dem ind i uddannelsessystemerne, så vil de have problemer igennem hele deres arbejdsliv med en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet, så derfor er det en højprioritetsopgave for os.

Spørgsmålet om, hvordan fordelingen af undervisningsinstitutioner er, tror jeg at jeg må bede spørgeren om at rette til min kollega.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Lennart Damsbo-Andersen. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til beskæftigelsesministeren af hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:01

Spm. nr. S 1435

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Nu da ministeren har været på virksomhedsbesøg hos Vestas og Coloplast, har ministeren så fundet ud af, hvor skoen trykker, og hvad har

ministeren så tænkt sig at gøre for alle de mennesker, der bliver ramt af ledighed?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:01

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det har været nogle rigtig nyttige møder, som statsministeren, økonomi- og erhvervsministeren, finansministeren og jeg selv har haft i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen. De har vist, at vi står over for et stort problem, at vi står over for et voksende problem, og at vi også står over for et meget varieret problem.

Jeg tror, man kan sammenfatte det sådan, at stigningen i ledigheden først viste sig i Vestjylland, og så har den bevæget sig østover til Østjylland, den er så kommet til øerne, Vestsjælland, Sydhavsøerne, Bornholm og har vist sig mindst i hovedstadsområdet. Så der er store geografiske forskelle.

Det er specielt byggeriet, og det er en del industri, der bliver ramt af ledighed, og det skyldes jo ikke mindst, at eksporten har det svært, fordi de fleste andre lande jo oplever samme problemer, som vi gør i Danmark, og det betyder, at det er svært for virksomhederne at få finansieret kreditter, at pengene ikke sidder så løst hos forbrugerne, og at virksomhederne derfor ikke tør investere. Så det har tegnet det billede, at der er problemer, men omvendt kan man også sige, at der er en række brancher, hvor der stadig er gode beskæftigelsesmuligheder, f.eks. inden for it-branchen og forretningservice. Det gælder også inden for den offentlige sektor, hvor der i sundheds- og plejesektoren er mangel på arbejdskraft.

Det har været en meget nyttig rundtur, der har vist et billede af, hvordan den økonomiske krise rammer forskellige brancher og forskellige egne af landet.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:03

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg er oprigtig glad for, at regeringen har haft en rigtig god tur. Det gør jo selvfølgelig, at jeg bliver endnu mere nysgerrig efter at vide, hvad regeringen så vil bruge det her til, hvad regeringen kommer med af tanker og udspil.

Ministeren har jo hele tiden holdt fast i, at det er et spørgsmål om timing, før man kommer

med en vækstpakke. Der håber jeg jo et eller andet sted på at timingen er nu, når man nu er gået ud og har spurgt, som ministeren udtrykte det, med hasteforespørgsler, altså spurgt dem, der ved, hvor skoer trykker.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, hvordan disse besøg har gjort regeringen klogere, og hvad den vil gøre for at sætte gang i væksten. Altså, ni ud af ti danskere tror jo, at arbejdsløsheden vil vokse ret markant i de kommende år. Det får dem til at frygte deres egen jobsituation, men også deres egen økonomiske situation.

Regeringen kan da ikke ærligt mene, at skattelettelser giver mere udvikling og tryghed end det at skabe flere job via offentlige investeringer. Det kunne være spændende, hvis ministeren gav mig ret her, i forhold til hvad vi tidligere har hørt.

Danskerne tror rent faktisk ikke på, at ufinansierede skattelettelser vil være den bedste vej ud af krisen. Det gør regeringen som en af de få. Hvordan søren kan det være?

Kl. 15:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:04

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror ikke, der findes nogen nem løsning på de problemer, vi har i øjeblikket. Jeg vil gerne sige til spørgeren, at hvis der fandtes en meget nem løsning, skulle man kende mig dårligt, hvis ikke jeg var den, der valgte den nemme løsning. Jeg tror desværre, at det er en kompliceret situation, vi står over for.

Det, jeg vil sige som indledning, er, at jeg priser mig lykkelig for, at vi ikke har lyttet til oppositionens råd igennem de 7 år, vi har været i regering, nemlig om at bruge 2 kr., hver gang vi tjente 1 kr., for så havde vi været ilde stedt i dag.

Vi har nedbragt den offentlige gæld med 250 mia. kr., som gør, at vi sparer renter i størrelsesordenen 20 mia. kr. om året, og det giver os i modsætning til en række andre lande en økonomisk handlefrihed, der gør, at vi kan træffe de fornødne foranstaltninger på det rette tidspunkt.

Det er ikke sådan, at vi har siddet på hænderne i den her sag. Vi har gennemført bankpakker, indskydernes penge er sikret, vi har lavet bankpakke II, som har sikret, at der tilføres ansvarlig lånekapital til bankerne. Finansloven for i år er den mest ekspansive i Europa og i Danmark i

mange år. Vi har fremrykket offentlige trafikinvesteringer, og vi har udskudt afregningen for virksomhedernes moms- og skatteindbetalinger, og i disse timer forhandles en skattereform. Vi vil også på et tidspunkt diskutere fremrykning af offentlige investeringer, energiforbedringer m.v., så vi spiller på mange heste, fordi jeg tror, det er nødvendigt.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:06

Leif Lahn Jensen (S):

Men der er ikke en vækstpakke blandt alle de ting, som regeringen er kommet med. Det mangler vi stadig. Hvis vi skal sammenligne os med alle de lande omkring os, som vi meget gerne vil sammenligne os med, kan vi se, at de fleste lande jo har skudt fra 0,5 til 2,3 pct. af bruttonationalproduktet i en vækstpakke, altså flere milliarder. De har lagt vægt på investeringer i skoler, plejehjem, offentlige institutioner, bygninger m.m. og på uddannelse og fleksible løsninger. Danmark er stort set det eneste land, som ikke kan se, at det her er nødvendigt.

Er der ikke tale om en lidt usædvanlig politisk langsommelighed og en ubeslutsomhed, som er en meget, meget farlig cocktail midt i den her krisetid, hvor der netop bliver delt fyresedler ud hver eneste dag?

Kl. 15:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:07

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg sagde før, tror jeg ikke, at der er nogen meget nem løsning på de problemer, som også er kommet ind over dansk økonomi.

Jeg vil imidlertid godt advare spørgeren mod at tro, at det, at man foretager sig rigtig, rigtig meget, også er en sikkerhed for, at det går rigtig, rigtig godt. Jeg tror, at England har nationaliseret rigtig mange banker, har puttet rigtig mange penge i finanssektoren, har foretaget sig rigtig mange ting, og det går rigtig, rigtig dårligt i England. I USA er det svimlende-beløb, som vi alle sammen har set man bruger, og kan vi så udlede af det, at det går godt i USA? Nej, det tror jeg ikke man kan, for det går rigtig, rigtig dårligt.

Derfor gælder det jo om ud over at bruge penge også at gøre det rigtige. Og der vil jeg glæde mig over, at den danske regering har fulgt

en ansvarlig økonomisk linje, der gør, at vi har råderum til at gøre noget, og vi skal så også gøre det rigtige. Vi skal selvfølgelig se på at fremrykke offentlige investeringer, vi skal se på, om man kan gennemføre ordninger med renovering, isolering osv. i den kommende tid. Vi vil gøre alt, hvad der står i vores magt, for at afbøde den internationale krisens virkninger i Danmark.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:08

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg hører ministeren sige, at de der forskellige pakker, som man har lavet rundt omkring, sikkert ikke har nogen virkning, og at det bl.a. også er derfor, regeringen er påpasselig med, hvad den gør. Det er bl.a. derfor, regeringen åbenbart ikke vil lave en vækstpakke, der kan hjælpe de små i samfundet.

Men når man skal lave en pakke, som hjælper bankerne, gør man det med det samme og meget, meget hurtigt. Det mener man åbenbart hjælper. Er det virkelig regeringens politik?

Kl. 15:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:09

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, det er meget svært at forestille sig, at samfundet kunne fungere uden banker, og vi er jo i hvert fald ikke på den galej, som spørgerens parti er, nemlig at vi så skal lave statsbanker i stedet for. Det tror jeg let bliver en statsbankerot, man der vil lægge grunden til.

Jeg tror, at de fleste mennesker, som tænker sig lidt om, vil sige, at selvfølgelig skal vi have en banksektor, der kan formidle lån, og hvor vi kan sætte vores penge ind osv. Så selv om hr. Leif Lahn Jensen ikke er så glad for, at vi hjælper bankerne, tror jeg faktisk, at det er en af de ting, der skal fungere i et samfund. Vi skulle jo nødig ende som en række stater, der ingen banker har.

Det, der er det afgørende, og det vil jeg gentage hver onsdag, når hr. Leif Lahn Jensen spørger til den her sag, er jo, at man skal gøre det rigtige. Og det rigtige er jo det, der så virker.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til beskæftigelsesministeren af hr. Leif Lahn Jensen.

Spm. nr. S 1436

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvad vil ministeren foretage sig for at gøre reglerne om arbejdsfordeling mindre stive?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg skal sige, at jeg har noteret hr. Eigil Andersen som medspørger.

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Spørgeren har tilsyneladende det udgangspunkt, at reglerne er stive, men det synes jeg nu ikke de er. Efter min mening giver reglerne allerede i dag gode muligheder for fleksibel tilrettelæggelse af arbejdsfordelingsordningen. Når det er sagt, er der da virksomheder, der gerne vil anvende arbejdsfordeling, men oplever, at ordningen i dag ikke fuldstændig matcher deres faktiske produktionsforhold, og det er jo nogle af de ting, vi bl.a. har drøftet på de møder, vi har haft rundtomkring i landet. Men jeg vil gerne afvise, at det skulle være meget stive regler, vi har.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Leif Lahn Jensen (S):

Men ministeren må da være tilfreds med, at jeg vil snakke om andet end den her beskæftigelsespakke, og derfor syntes jeg, at arbejdsfordeling var en rigtig god ting at tage op.

Jeg har nemlig været ude og snakke med nogle af de her mennesker i 3F's a-kasse i Grenaa, og det var nogle mennesker, som havde haft deres arbejde i mange, mange år og nu lige pludselig skulle gå med på den her arbejdsfordeling. Virksomheden er jo tilfreds med dem, og de er tilfredse med virksomheden, og de har fundet en måde, hvorpå de kan fastholde de her arbejdere.

Det, som bare overraskende dem, var, at de ligesom almindelige ledige skulle til at gå igenem en hel stak papirer, et helt maskineri, hvilket de ikke var vant til. De oplever nogle stive regler, og de oplever ikke, at en arbejdsfordeling er det, som den reelt er, nemlig en form for arbejdsfastholdelse. Hvis de bliver tilbudt et job i morgen, skal de faktisk tage det, og de skal ydermere søge andre job.

Kl. 15:10

Det må da være muligt enten at gøre det mindre stift eller at vise en eller anden klar forskel på det at være i arbejdsfordeling og det at være ledig.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:12

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er rigtigt, at der jo er nogle bestemte krav, der skal opfyldes i forbindelse med arbejdsfordeling. Bl.a. skal det jo være hjemlet i en kollektiv overenskomst eller en anden kollektiv aftale, at der er mulighed for at lave de her arbejdsfordelingsordninger.

Der vil jeg sige, at jeg synes, vi har nogle meget fleksible regler, men jeg vil også godt sige, at medlemmet – for man modtager jo understøttelse – under en arbejdsfordeling skal kunne og vil overtage andet arbejde, og det krav er opfyldt, da selve arbejdsfordelingsordningen er betinget af, at den indeholder en frigørelsesmulighed. Derfor skal man også være aktivt jobsøgende.

Jeg vil godt advare mod den tanke, at virksomheder ligesom kan reservere en medarbejderskare. Hvad nu, hvis man har en arbejdsfordeling i 30 uger, og det alligevel ender med, at virksomheden må foretage afskedigelser? Jeg vil bare sige, at al erfaring viser, at man så tidligt som muligt skal i gang med at søge arbejde.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:13

Leif Lahn Jensen (S):

Det er jo svært at diskutere det her med ministeren, for det, jeg snakker om, er en arbejdsfordeling i en krisesituation, og det er jo egentlig ikke gået op for regeringen, at vi er i en krisesituation. Det er rent faktisk det, jeg snakker om.

Man kan selvfølgelig gøre mange ting med det her – der er mange måder, man kan gøre det lettere på. Man kan frede medarbejderne, ved at de kan fritages fra at søge job og samtidig kan sige nej til andet arbejde i den periode – de 13 uger – og ikke andet; man kan kigge på, om man under den her krise skal gøre perioden længere end 13 uger – men kun under en krise som den, vi står i lige nu; man kan se på, hvor mange andre ting der er rimelige, som f.eks. at en person, der har opbrugt sin ret til supplerende dagpenge, rent faktisk ikke kan gå på arbejdsfordeling; man kan også kigge på, om der skal være mere

fleksible regler til parterne, så de selv kan bestemme deres arbejds- og fridage, det vil sige, at man bare kan sætte nogle timetal, og så er det op til dem, hvornår de skal tage dem – eksempelvis 2 ugers arbejde og 1 uge fri.

Er det ikke nogle interessante forslag, som ministeren måske kunne overveje, så vi i hvert fald kan gøre det lidt mere lempeligt i den her krisesituation, som jeg mener det er?

Kl. 15:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:14

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jo, jeg synes, vi hele tiden skal overveje de ting, vi gør og ikke gør, men jeg vil gerne sige, at jeg sådan set ikke forstår, hvorfor hr. Leif Lahn Jensen er imod, at mennesker i en arbejdsfordelingsordning skulle få et andet arbejde i den periode. Det ville da være sund fornuft, for ingen har jo garanti for, at en arbejdsfordelingsordning ender med, at alting bliver det samme igen.

Så jeg forstår sådan set ikke, hvori ulykken består, hvis man skulle få et andet fast arbejde i den periode, medmindre hr. Leif Lahn Jensen mener, det er vigtigt, at virksomheden kan fastholde nogle mennesker og forhindre dem i at søge et andet arbejde, men det synes jeg sådan set ikke er et særlig ædelt motiv.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Eigil Andersen som medspørger.

Kl. 15:15

Eigil Andersen (SF):

Nu står vi over for en voldsomt stigende arbejdsløshed, og jeg tror, at der vil være andre ledige til stede, der vil kunne udfylde de ledige stillinger, som ministeren taler om.

Ministeren er ikke meget stemt for, at det her skal være mere fleksibelt. Men jeg vil gerne spørge, om vi kunne gå en anden vej og sige, at hvis man i de uger, hvor man ikke er på jobbet i en arbejdsfordeling, uddanner sig og deltager i kursusvirksomhed, så kunne de uger i virkeligheden tælle som en såkaldt død periode. Der tænker jeg i forhold til tidsgrænsen på 13 uger for arbejdsfordeling, men jeg tænker også på, at man netop kan fritages for pligten til aktiv jobsøgning. Og jeg tænker på 30-ugers-reglen for ret til supplerende dagpenge. Så skulle disse uddannelsesuger, som var en del af arbejdsforde-

lingsordningen, simpelt hen ikke tælle med i forhold til de her krav, men være en såkaldt død periode.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:16

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, vi skal fastholde, at når man modtager understøttelse, står man til rådighed for arbejdsmarkedet. Jeg synes, det ville være rigtig godt, hvis vi kunne gå videre ad den vej med at undersøge, om man i en varslingsperiode kan gå ind og få noget uddannelse og noget hjælp. Det synes jeg ville være rigtig fornuftigt, og det har jo også, tror jeg, LO fremført i sit forslag i anledning af den stigende ledighed.

Men jeg tror, at det rigtige vil være, at vi må sige, at når man modtager understøttelse, står man altså også til rådighed for arbejdsmarkedet. Der synes jeg ikke, man kan sige, at det så er en ulykke, hvis man fik et andet arbejde.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Eigil Andersen.

Kl. 15:17

Eigil Andersen (SF):

Jeg har sagt, at det, hvis man var konstruktiv og deltog i uddannelse som et led i en arbejdsfordeling, burde betragtes som en død periode. Men der er jo andre former for fleksibilitet, der kunne laves i det her system. Det er jo ganske udmærket, at man kun kan få arbejdsfordeling i 13 uger inden for 12 måneder. I dag kan det kun enten gøres sådan, at man har 1 uge, hvor man er på dagpenge, og så 1 uge på arbejde, eller man kan lave en blanding, sådan at man er 2-3 dage på arbejde eller dagpenge i løbet af en uge.

Jeg har fået en henvendelse fra en tillidsmand, som fortæller, at det på vedkommendes arbejdsplads passer bedre ind i arbejdet, hvis vi kunne sige, at man over 12 måneder højst har 13 uger, hvor man ikke er på arbejde, men sådan, at det kunne fordeles med 3 ugers arbejde og så 1 uge på dagpenge og så igen 3 ugers arbejde og 1 uge på dagpenge.

Hvad ville ministeren sige til at indføre en sådan fleksibilitet?

Kl. 15:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:18

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har også fået en række henvendelser. Der er jo nogle virksomheder, der kører med femholdsskift, og som er nødt til at drosle de sidste skift ned. Der kunne det være interessant, at man havde 2 uger og f.eks. 2 uger. Det er, hvad jeg har set. Det er noget, vi kigger på.

Men jeg vil bare sige, at mit udgangspunkt er, at vi har en meget, meget fleksibel ordning i øjeblikket. Vi skal også være varsomme med, at vi ikke afskærer folk fra at søge arbejde og ligesom interessere sig for det. For når vi diskuterer det her, er det, som om vi altid tror, at en arbejdsfordelingsperiode i en krisesituation vil ende lykkeligt på den måde, at man så vender tilbage til tilstandene fra før. Det kunne jo lige så vel være, at det endte med, at de efter en arbejdsfordelingsperiode måtte opgive det og så gå til at afskedige folk.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen for et sidste spørgsmål.

Kl. 15:19

Leif Lahn Jensen (S):

Nu er det sådan, at både LO og DA faktisk har ønsket, at ministeren skulle kigge på at lempe de her regler. Så det er ikke sådan, at det kun er et ønske fra arbejderne, det er også et ønske fra arbejdsgiverne. Det er altså begge parter, der kan se, at det her kan være en fordel. Læg mærke til, at man i sådan en situation, som vi er i nu, egentlig ikke ved, hvad der sker om nogle måneder – har det her firma så mulighed for at få flere ordrer, og hvad ved jeg?

Jeg kan godt forstå, at virksomhederne meget gerne vil beholde de dygtige medarbejdere og ville være trætte af det, hvis de gik hen til naboen. Jeg kan også godt forstå, at en medarbejder, som har været i et firma i 20 år, gerne vil beholde jobbet i firmaet, endda gå ned i tid og måske risikere ikke at tjene så meget, men altså gå ned i tid for at kunne komme tilbage.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren: Hvad er så i ministerens tanker det interessante ved en arbejdsfordeling, hvis det er sådan, at det her ikke kan lade sig gøre – hvis man egentlig bare kan risikere så at komme vi-

dere, selv om det kun er i en kort periode, hvilket det reelt er?

Kl. 15:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:20

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Arbejdsfordeling er jo noget, man aftaler lokalt på den enkelte virksomhed, det er jo ikke noget, som ministeren aftaler. Vi har et regelsæt for arbejdsfordeling, hvis det er hjemlet i en kollektiv aftale eller en kollektiv overenskomst, og så kan man inden for 1 år få de her 13 ugers arbejdsfordeling.

Jeg skal ikke være den, der afviser, at vi ikke kan gøre det lidt mere fleksibelt, men jeg vil bare sige, at jeg som udgangspunkt ikke synes, at man gør nogen en bjørnetjeneste, ved at de skal søge arbejde. Vores dagpengesystem er jo sådan, at når folk modtager dagpenge, står de til rådighed for arbejdsmarkedet. Det synes jeg er en fornuftig ting.

Lad os så se på fordelingerne på uger, for vi skal også kunne leve med det i det praktiske liv. Det vil jeg da gerne se på, men som udgangspunkt synes jeg, at det er et meget o.k. regelsæt, vi har.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Leif Lahn Jensen. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til beskæftigelsesministeren, men af hr. Eigil Andersen.

Kl. 15:22

Spm. nr. S 1444

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Hvordan vil ministeren undgå, at kommunernes jobcentre bryder sammen, når kommunerne skal overtage jobformidlingen også til arbejdsløse på dagpenge, samtidig med at arbejdsløsheden desværre stiger voldsomt fra 50.000 til forventeligt 100.000 i løbet af året, og samtidig med at ministeren selv pålægger de samme kommunale jobcentre et hav af nye bureaukratiske arbejdsopgaver med masser af samtaler og aktivering af syge, hvor de syge kan miste deres sygedagpenge, hvis de siger nej til aktivering?

Skriftlig begrundelse

Det er en kendt sag, at store strukturændringer, som kommer væltende oven i hinanden, samtidig med at antallet af borgere, der skal hjælpes, fordobles, let ender i kaotiske forhold. Medarbejderne i både de nuværende kommunale og statslige jobcentre er dygtige, men selv dygtige medarbejdere kan presses så meget af de offentlige arbejdsgivere, at de bliver sat på en umulig opgave, som ingen mennesker kan løse.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:22

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det nye enstrengede kommunale beskæftigelsessystem vil give en administrativ forenkling og mindre bureaukrati. Dermed bliver der flere personaleressourcer til at hjælpe både sygemeldte og ledige og til at give dem en beskæftigelsesrettet indsats, så de ikke mister tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Jobcentre med én ledelse, én økonomistyring og én samlet finansiering er bedre rustet til at møde fremtidens udfordringer end jobcentre med to af hver. Det vil sikre, at flest mulige ressourcer bruges på at få ledige borgere i job i stedet for at blive brugt på administration. Det er en styrke i den nuværende situation med stigen af ledighed. Man skal samtidig huske på, at de statslige jobcentermedarbejdere allerede i dag arbejder i jobcentrene og derfor ikke skal flytte arbejdsplads. Medarbejderne får blot en anden arbejdsgiver, nemlig kommunen.

Finansieringsmodellen for det enstrengede kommunale beskæftigelsessystem foreslås indrettet, så det på den ene side giver kommunerne et incitament til at yde en aktiv beskæftigelsesindsats. På den anden side sikrer modellen også, at bunden ikke slås ud af kommunekassen, hvis ledigheden pludselig stiger drastisk.

I forhold til indsatsen for at nedbringe sygefraværet handler det først og fremmest om at sikre, at den sygemeldte ikke mister tilknytningen til arbejdsmarkedet. Det er det afgørende, uanset hvordan konjunkturerne vender, og hvor vanskeligt det ellers er for arbejdsgiverne at skaffe arbejdskraft. En ud af fem langtidssygemeldte vender ikke tilbage til arbejdsmarkedet. Det er et alvorligt samfundsproblem, som det er vigtigt at gøre noget ved.

Det lovforslag om sygefravær, som jeg forventer at fremsætte i uge 11, vil også indeholde tiltag, som vil forenkle kommunernes opfølgning på sygedagpengeområdet. Det vil gøre det lettere for kommunerne at løfte opgaverne i forhold til sygedagpengeopfølgningen.

Ved at forenkle de her ting – vi ændrer også klagesystemet osv. – sikrer vi, at man vil kunne bruge tiden på at hjælpe de sygemeldte med at fastholde deres tilknytning til arbejdsmarkedet i stedet for at administrere to systemer.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Så er det hr. Eigil Andersen.

Kl. 15:24

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg mener, at sporene fra implementeringen af politireformen skræmmer utrolig meget. Der er jo ingen i det her land, som mener, at implementeringen af politireformen var nogen succes; det var en stor fiasko, som man nu prøver at rette op på. Og jeg er alvorligt nervøs for, at vi nu står over for den samme fiasko på jobcenterområdet med de ting, som ministeren har sat i gang.

Alle ved, at hvis man sætter mange nye regler og aktiviteter i gang med det samme antal medarbejdere, nærmer vi os altså noget, som er menneskeligt umuligt at opfylde, og som man ikke kan kræve at nogen skal opfylde. Det kræver tid at indføre de her ting. Og vi skal tage i betragtning, at det ganske vist er de samme medarbejdere, som ministeren omtaler – det er rigtigt – men arbejdsløsheden forventes altså at blive fordoblet eller mere, så vi får op til 100.000 eller 150.000, inden året er omme. Så arbejdsbyrden vil vokse, samtidig med at man skal køre efter nogle nye retningslinjer i forhold til de statslige medarbejdere, refusionssystemer og alt muligt andet, og samtidig med at der bliver masser af nye opgaver i jobcentrene i forbindelse med syge og aktivering.

Påstanden om, at det bliver mere enkelt, kommer ikke til at holde stik, kan jeg i hvert fald sige. Ministeren er desværre ekspert i at opfinde unødvendige, firkantede, bureaukratiske systemer, som medarbejderne skal styre efter, fordi ministeren ikke har tillid til kommunale og statslige medarbejdere. Det er et ubehageligt menneskesyn.

Men at påstå, at der så ikke kommer en masse regler, er jo ikke rigtigt. Og de ting, der har været fremme nu, i forbindelse med hvordan det

kommer til at foregå ved sygefravær, er ikke nogen regelforenkling.

Summa summarum: Jeg vil stærkt opfordre ministeren til at overveje at udskyde det her, så den ikrafttræden, der skal være med f.eks. den fulde kommunalisering af jobcentrene, ikke bliver den 1. august og den 1. januar, men at det bliver udskudt til den 1. april og den 1. september næste år. Hvad mener ministeren om det?

Kl. 15:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 15:26

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er meget rørende at høre alt det, hr. Eigil Andersen kan stå og sige her, det meste af det er noget rent vrøvl.

Jeg vil gerne sige, at der jo ikke er nogen, der flytter i forbindelse med den her reform. Det var jo selvfølgelig også, før hr. Eigil Andersen kom i Folketinget, nemlig i 2004, at vi lavede kommunalreformen og man samlede medarbejderne i jobcentrene, så der er ikke én medarbejder, der skal flytte skrivebord, flytte stol eller flytte telefon – alle er på stedet.

Det, vi ændrer, er det underliggende styringsystem. Vi synes ikke, det er fornuftigt at have to administrative systemer, to lønsystemer, to sagsbehandlingsystemer, to finansieringssystemer, så alt andet lige indebærer det her en forenkling af jobcentrenes arbejde, som gør, at det vil styrke indsatsen for de ledige. Og specielt i en situation, hvor ledigheden stiger, synes jeg ikke vi skal spille tiden på administrativt dobbeltarbejde.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Eigil Andersen.

Kl. 15:27

Eigil Andersen (SF):

Den lettelse, der bliver, vil være minimal i forhold til den forøgede arbejdsmængde, der vil komme. Altså, det, at arbejdsløsheden bliver fordoblet, betyder en fordobling af det arbejde, der skal udføres i jobcentrene. Jeg kunne da have en forhåbning om, at man ville ansætte nogle flere, eventuelt ved hjælp af penge, som staten gav til kommunerne, men jeg tvivler desværre på, at regeringen vil gøre det. Men det betyder altså, at der bliver et voldsomt arbejdspress. Der skal findes masser af aktivering, og syge skal så også fremover aktiveres i mindst 10 timer om ugen fra den 9. sygeuge. Det er meget

voldsomme ting, der bliver sat i gang her. Der skal afholdes et hav af samtaler, samtidig med at arbejdsløsheden altså stiger.

Jeg kan selvfølgelig ikke bestemme, om ministeren og regeringen skal lære af, hvad man har lært ved implementeringen af politireformen, jeg kan kun opfordre til, at man lærer af det.

Kl. 15:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så det ministeren.

Kl. 15:28

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil opfordre hr. Eigil Andersen til at gå tilbage og studere, hvad SF's ordfører sagde, dengang vi gennemførte kommunalreformen, om, hvor frygteligt alting ville gå. Og hvordan er det gået? Det er gået rigtig, rigtig godt – ledigheden har aldrig været lavere, og jobcentrene har ydet en rigtig god indsats i den situation. Så derfor er den der dommedagsprædiken jo typisk for nogle konservative, som synes, at alting skal være, som det er, og blive, som det var; at sådan skal det være.

Men tingene bevæger sig altså, og ingen skal få mig til at tro, at det er bedre med to systemer, to lønsystemer, to administrative systemer, to personaleadministrationer, to sagsbehandlings-systemer i stedet for et. Jeg tror tværtimod, at den forenkling vil gøre, at indsatsen over for de ledige bliver betydeligt bedre.

Så vil jeg gerne sige, når hr. Eigil Andersen gerne vil tale om menneskesyn, at jeg synes, at det menneskesyn, hr. Eigil Andersen giver udtryk for her, nemlig at det er bedre bare at lade mennesker gå uden at interessere sig for dem, er dybt, dybt beklageligt. Vores reform bygger på, at man skal tale med den syge, at man skal tale med den ledige, for vi tror på, at det, at man taler sammen og ser hinanden i øjnene, gør, at man kan yde en bedre indsats. Jeg kan ikke forstå, hvorfor Socialistisk Folkeparti har som ideal, at folk skal have lov til at sejle deres egen sø.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen som medspørger:

Kl. 15:30

Leif Lahn Jensen (S):

Nu bliver det spændende, for nu lyder det, som om ministeren er ved at tale sig varm, det er dejligt.

Det er finansieringsmodellen, jeg gerne vil snakke om, for den kom ministeren ind på. Jeg

kommer fra et udkantsområde, hvor vi generelt ikke har den højeste uddannelse, og derfor er vores ledighedstal normalt også noget større. Selv om det er gået godt i mange år, ligger vi altså noget højere end andre steder, også i vores egen egn. Det er sådan, at Djursland jo ligger lige ved siden af Århus, og det er sådan, at de her landsdele efter den her nye finansieringsmodel får kompensation, efter hvordan det går med ledigheden i landsdelen. Det vil sige, at Djursland for eftertiden altså får, efter hvordan det går i resten af den landsdel, altså efter Århus. Og når det kører derudad i Århus, men måske ikke på Djursland, har Djursland altså et kæmpe problem. Vil ministeren ikke give mig ret i, at der altså er et eller andet der, vi skal kigge på i den her finansiering?

Kl. 15:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 15:31

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu ved jeg ikke, om hr. Leif Lahn Jensen haft mulighed for at studere finansieringsreformen, men finansieringsreformen sikrer jo faktisk, at kommunerne får en kompensation, der svarer matematisk nøjagtigt til den ledighed, de har eller har haft. Vi laver jo et system, hvor man vurderer på baggrund af de seneste tal. Altså, for 2010 vil det være den faktiske ledighedssituation i 2008 suppleret med, hvordan den ser ud i december 2009. Der vil man få tildelt penge. Så vil der blive lavet en midtvejsvurdering i løbet af året, og der vil blive lavet en efterregulering. Så jeg tror, at den bekymring er ubegrundet. Der vil så oven i hatten blive lavet en forsikringsordning for kommuner, hvor udsvinget er større end 5 pct.

Uden at jeg kan huske, hvordan ledighedsprocenterne er i Århus; ved jeg i hvert fald, at for Københavnsområdet er ledigheden større i København, end den er i kommunerne, der ligger rundt om København. Så uden at jeg tør sige, hvordan ledighedssituationen helt nøjagtig er i Århus Kommune, tror jeg, det er rigtigt, at man ser på disse seks regioner, som vi inddeler landet i. For en af de ting, som jo er meget slående, når vi ser på beskæftigelsesområdet, og når vi ser på jobcentrene, er jo, at selv i områder med ens betingelser, altså ens gode betingelser eller ens dårlige betingelser, er der nogle, der gør det bedre end andre.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen for endnu et spørgsmål.

Kl. 15:32

Leif Lahn Jensen (S):

Det er også derfor, det er lidt underligt, at det hele skal gå så stærkt. Vi blev jo klandret dengang, hvor vi havde regeringsmagten, for, at vi lavede så og så mange kommissioner og så og så mange forsøg. Men jeg tror aldrig, vi har haft så mange kommissioner og forsøg, som vi egentlig har under denne regering.

Nu har man jo lavet et forsøg med de her jobcentre, og så kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge: Når vi nu er lidt usikre og jeg også hører, at ministeren er lidt usikker med hensyn til de forskellige egne, hvorfor venter man så ikke på evalueringerne af de her forsøg? Er det, fordi ministeren måske egentlig er lidt bange for, hvad de evalueringer kommer ud med af resultater?

Kl. 15:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:33

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det, som vi har været optaget af at evaluere, er jo resultaterne af ens arbejde. Vi har jo aldrig villet evaluere, om det var bedre at have to systemer end et system. Jeg tror, at det for de fleste er logik – altså lige bortset fra Socialdemokraternes repræsentanter og SF's repræsentanter her i spørgetiden – at to systemer er dårligere end et system. Så på den måde har det jo ingen mening at evaluere, om ét styringssystem er bedre eller dårligere end to, for et er bedre.

Det, vi har interesseret os for at evaluere, er jo indsatsen over for de unge, værdien af samtaler, værdien af de redskaber, man bruger i beskæftigelsespolitikken osv. Det er jo det, der er det interessante for de ledige – og for os alle sammen, håber jeg.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Leif Lahn Jensen. Så er det hr. Eigil Andersen for sidste runde.

Kl. 15:34

Eigil Andersen (SF):

Regeringen har jo desværre en tyrkertro på, at et arbejdsmarked er inden for en kommunegrænse, og det ved alle danskere ikke passer. Man kan bo i én kommune og arbejde i fem andre el-

ler i ti andre kommuner, men det må regeringen jo om.

Der er blevet henvist til kommunalreformen i flere omgange af ministeren. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at kommunalreformen er blevet gennemført under en højkonjunktur. Nu er vi på vej ind i en voldsom lavkonjunktur. Det er to vidt forskellige situationer, som medfører vidt forskellige ting i forhold til kommunernes opgave.

Det er ikke noget med, at vi er konservative og vi ikke ønsker, at ting skal kunne tages op, men det skal gøres på et realistisk grundlag, sådan at det ikke ender i kaotiske forhold. Det tror jeg at det gør her, og jeg vil sige, at man jo f.eks. på sygeområdet skal til at uddanne medarbejderne i et helt nyt system. Ministeren har så en tro på, at det her går godt. Vi må jo mødes igen senest om et år eller måske om et halvt år og vurdere det her og så se på, om jeg har fået ret i, at der er masser af syge og arbejdsløse i Danmark, som har fået en dårlig behandling med samlebandsaktivering og tidsfrister, der ikke er overholdt osv., som resultat af, at regeringen altså vil presse de her store reformer igennem med meget, meget korte varsler.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:35

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, at jeg vil lade det, der er konklusionen på hr. Eigil Andersens indlæg her, stå i neon: Det rigtige i krisen nu ville være at vende tilbage til 275 kommuner, for en sammenlægning ville være det rigtige i en opgangstid, og nu er vi så i en krisetid, så nu skulle vi i stedet for lave en rigtig masse ikkeøkonomisk bæredygtige kommuner. Det er punkt 1.

Punkt 2 er: Hr. Eigil Andersen mener ikke, at vi skal drage nytte af den erfaring, vi får om, hvordan vi hjælper de syge bedst muligt ved at understøtte en hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet, men i stedet for synes hr. Eigil Andersen, at det var rigtig godt i gamle dage, at man bare lod de syge gå.

Der vil jeg bare sige: Vi er fundamentalt uenige, og de to konklusioner tror jeg ikke har nogen fremtid for sig. Vi vender *ikke* tilbage til små, ikkebæredygtige kommuner, og vi vil gerne hele tiden drage nytte af, hvordan vi hjælper syge bedst muligt.

Kl. 15:36

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Eigil Andersen og tak til beskæftigelsesministeren. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til kulturministeren af hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:37

Spm. nr. S 1423

12) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Hvilke initiativer har ministeren taget for at redde de rytmiske spillesteder, som er truet på deres eksistens, og er ministeren herunder indstillet på at forhøje bevillingen til det musikfaglige udvalg under Kunstrådet, sådan at de rytmiske spillesteder kan sikres en bedre driftsøkonomi?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Kulturministeren.

Kl. 15:37

Kulturministeren (Carina Christensen):

I sidste uge holdt jeg et godt og konstruktivt møde med den rytmiske branche, herunder repræsentanter for de rytmiske spillesteder. Vi havde en rigtig god dialog om rammerne på området, og jeg tilkendegav på det møde, at jeg altid er meget åben over for gode ideer til udvikling af området, så det må siges at være et rigtig godt udgangspunkt.

Jeg vil ikke stå her og afvise, at nogle af landets spillesteder for tiden kan opleve økonomiske problemer, måske på grund af finanskrisen, fordi det ellers talstærke koncertpublikum også holder lidt igen. Men som andre kulturinstitutioner er spillestederne ikke konjunkturfri zone, og så er der altså heller ikke tale om nogen generel tendens, for andre spillesteder ser faktisk ud til fortsat at klare sig rigtig fint trods krise.

Lad mig så slå fast, at det ikke er et fald i det statslige tilskud, der er årsag til de økonomiske problemer hos nogle af spillestederne. Der har nemlig ikke været et fald i de statslige bevillinger. Tilskuddet til spillestederne har gennem de seneste år ligget stabilt på samme høje niveau. Der har faktisk været en stigning i tilskuddet til spillestedsområdet, ligesom i øvrigt også kommunerne har bakket meget flot op om spillestederne. Det statslige tilskud er ikke konjunkturbestemt – det er det ikke i opgangstider, og det er det heller ikke i nedgangstider, og det skal det heller ikke være.

Staten yder altså i år som i de foregående år et betydeligt og stabilt tilskud til landets rytmiske spillesteder, der muliggør, at disse spillesteder kan udgøre hovedbastioner i et spændende og levende rytmisk musikmiljø i Danmark.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:39

Mogens Jensen (S):

Nu står vi så igen her i Folketingssalen – vi har jo stået her før – med kulturinstitutioner, som tydeligvis lider under den finanskriser, som er i gang i øjeblikket. Jeg synes jo, at det er beklageligt, at landets kulturminister til stadighed holder øjnene lukkede for, hvad den her finanskriser betyder for også kulturen og kulturens institutioner. Vi har stået her i salen andre onsdage og diskuteret teatres situation, teatre, der har det meget svært, teatre, der har måttet lukke, og teatre, der har måttet gå i betalingsstandsning. Vi har også stået her og diskuteret statens egne kulturinstitutioner, som højlydt klager over, at der er store problemer med at få driften til at hænge sammen.

Jeg har selvfølgelig stillet spørgsmålet til kulturministeren, fordi vi nu ser en lang række rytmiske spillesteder, hvoraf flere altså også er lukningstruede. Hele fire spillesteder drejer det sig om bare her i Københavnsområdet, og det gælder også andre udeomkring i landet.

Svaret på mit spørgsmål har jeg – hvis kulturministeren ikke skulle have det – men mit spørgsmål er selvfølgelig: Hvorfor vender kulturministeren det blinde øje til, når en lang række kulturinstitutioner og kulturområder kommer til ministeren og siger, at de har store problemer? Hjælp os, siger de til ministeren, og så burde kulturministeren være den af alle, synes jeg, der stod frem og sagde: Ja, selvfølgelig, vi må se på, hvad vi kan gøre fra statens side, for det er klart, at når finanskrisen ruller, er det jo ikke kun banker, det går ud over, og så er det heller ikke kun banker, vi skal hjælpe, så må jeg som kulturminister tage mit ansvar på mig og selvfølgelig også se på, hvad vi kan gøre for kulturens institutioner.

Når nu ministeren siger, at der er rigeligt med penge, og at staten giver tilstrækkeligt med penge til kulturinstitutionerne, vil kulturministeren så ikke svare på, hvorfor formanden for Kunstrådets Musikudvalg, Giordano Bellincampi, rent faktisk siger, at der ikke er penge nok, at der

mangler penge? Og er det ikke ministerens ansvar?

Kl. 15:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:41

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg kan fuldt ud bekræfte, at vi har stået her mange gange og snakket om penge. Det er et emne, der optager hr. Mogens Jensen meget. Jeg vil sige, at jeg gerne kommer i næste uge og næste uge igen og tager den her debat. Jeg synes, det er interessant hver eneste gang, men det er rigtigt, at det ofte er gentagelser.

Vi gør rigtig meget for de rytmiske spillesteder og for den rytmiske musik generelt her i Danmark. Vi har et højt statsligt støtteniveau, kommunerne gør også rigtig meget for det her område, og jeg kan i hvert fald forsikre hr. Mogens Jensen om, at vi fastholder det her høje støtteniveau i årene fremover.

Nu har de været igennem nogle år, hvor det er gået rigtig, rigtig godt, og der har vi jo ikke været inde at regulere støtten ned. Man kunne jo sige, hvis man skulle følge hr. Mogens Jensens tankegang, at når det går dårligt, skal man give ekstra penge til området; og når det går godt, kan man så tage lidt af den statslige støtte. Det er ikke en konjunkturbestemt støtte, det er et højt fast støtteniveau, og jeg kan i hvert fald forsikre de rytmiske spillesteder om – og det har jeg også allerede gjort – at vi fastholder den høje statslige støtte.

Kl. 15:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:42

Mogens Jensen (S):

Jeg kan forstå, at ministeren har holdt et møde med de rytmiske spillesteder, det har jeg også, og jeg kan også forstå, at ministeren har sagt til de rytmiske spillesteder, at hun ikke har tænkt sig at hjælpe, og at hun ikke har tænkt sig at gøre noget. Det kan jeg godt forstå at spillestederne er skuffede over. Det er ret populære spillesteder, der her er tale om – Culture Box, Stengade 30 her i København og La Fontaine – som har akutte problemer.

Det her handler jo ikke om, at de skal have et permanent større driftstilskud nu og her, men det handler om at sikre via en nødpulje – og vi har foreslået 50 mio. kr. til at dække hele kulturområdet – at de her institutioner ikke må dreje nøglen om, for det bliver konsekvensen, sådan

som det ser ud i øjeblikket, for en række af de her institutioner, hvis ministeren ikke vil gøre noget.

Kan ministeren ikke forklare mig, hvorfor hun ikke vil sikre en nødpulje til kulturinstitutioner, når man har hjulpet bankerne, og når man nu også har hjulpet erhvervslivet med udskydelse af skat og moms?

Kl. 15:43

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:43

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg vil nu sige, at jeg oplevede det som et godt og konstruktivt møde, jeg havde med de rytmiske spillesteder, og det var også mit indtryk, at de syntes det, da de gik derfra, men det kan selvfølgelig være, at hr. Mogens Jensen har hørt noget andet efterfølgende. Vi havde i hvert fald en god og konstruktiv dialog, og vi lavede en klar aftale om, at vi skal følge udviklingen meget tæt på området og også se, om vi på sigt kan gøre noget for at skabe endnu bedre rammebetingelser for den rytmiske branche.

Så har jeg set hr. Mogens Jensens forslag om en nødpulje på 50 mio. kr. Det er et meget sympatisk forslag, men problemet er bare, at det er fuldstændig ufinansieret. Der følger ikke en eneste krone med hr. Mogens Jensens forslag, men der kan selvfølgelig være kommet nye penge til siden sidst, og det kan jo være, at jeg kan få svar på det her i dag.

Hr. Mogens Jensen har også været ude og proklamere, at der kom en vækstpakke, og Socialdemokraternes nye vækstpakke kom så i den her uge. Hr. Mogens Jensen havde inden da lovet, at her ville kulturinstitutionerne i høj grad blive tilgodeset, men der var ikke en eneste krone til kulturen.

Der er ikke nemme løsninger her, men jeg kan sige, at det, der er det gode, er, at der er et højt støtteniveau, og der står de rytmiske spillesteder godt i forhold til andre private virksomheder, som jo ikke har nogen statslig eller kommunal støtte under sig. Og jeg kan i hvert fald forsikre, at vi fastholder det høje statslige støtteniveau.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen som medspørger.

Kl. 15:44

Leif Lahn Jensen (S):

Nu er Socialdemokratiet aldrig nogen sinde kommet med noget, der ikke var finansieret bag

ved, og det vil der også være i det her tilfælde. Forskellen mellem Socialdemokraterne og regeringen er, at vi handler, og at regeringen bare snakker, og det, jeg egentlig kan sige med ganske få ord her, er, at spillestederne har ønsket et tilskud i størrelsesordenen 10 mio. kr. fra Kunstrådets Musikudvalg. Dem har Kunstrådets Musikudvalg ikke, fordi der også er blevet sparet her. Så udtaler kulturministeren over for foreringen, at ministeren ikke vil støtte en akut hjælpepakke, men at hun til gengæld er indstillet på at diskutere – *diskutere* – rammerne for en ny støtteordning.

Nu bliver det igen en diskussion, hvor vi skal *diskutere* en ny støtteordning. Vi ved jo godt, at når ministeren vil diskutere en ny støtteordning, er der ingen penge i det – eller hvad?

Kl. 15:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:45

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jamen hvis hr. Leif Lahn Jensen vil gøre mig den tjeneste at kaste lys over, hvorfra man vil tage pengene til den socialdemokratiske nødpulje, vil jeg da være meget interesseret i at høre svaret. Så hvilke kulturinstitutioner er det, der skal rammes af den her nødpulje, man vil lave og altså åbenbart fordele over til de rytmiske spillesteder? Det håber jeg at man kan få svar på her i dag.

Nu sagde hr. Leif Lahn Jensen – eller han fik det i hvert fald til at lyde sådan – at der var skåret i det statslige tilskud, og der kan jeg bare endnu en gang gentage: Der er ikke skåret i det statslige tilskud til de rytmiske spillesteder. Faktisk er der fastholdt et meget højt niveau til spillestederne, og hvis der overhovedet er sket nogen udvikling, har det været en stigning, da man lavede handlingsplanen i forbindelse med den rytmiske musik.

Kl. 15:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:46

Leif Lahn Jensen (S):

De her spillesteder vil fremover få kæmpestore problemer, og det er det, vi skal tage stilling til. For mange af de 15-20-årige, de unge mennesker, der kommer der i dag, vælger simpelt hen spillestederne fra. Og hvorfor gør de det? Det er, fordi spillestederne er nødt til at spare. De er nødt til at tage de gode navne væk, de er nødt til at tage dem væk, som de unge gider høre på. De

unge gider ikke gå hen til nogle spillesteder, hvor der ikke er nogen, som de synes er interessante. Det er det, der sker, og det bliver bare værre og værre. Kan ministeren ikke fortælle mig, hvad ministeren har tænkt sig at gøre ved det, for det er realiteter?

Kl. 15:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:46

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg synes nu, det er lidt ærgerligt, at hr. Leif Lahn Jensen har sådan et kulturelt sortsyn, når det gælder de rytmiske spillesteder. Det er rigtigt, at der er nogle af spillestederne, der har endda alvorlige problemer i de her måneder, og den udvikling skal vi selvfølgelig følge ganske tæt. Men det går nu også godt rigtig mange steder i landet. Der har lige været forlydender i forbindelse med Århus. Mange af de rytmiske spillesteder i Århus gør det rigtig godt i de her måneder. Så det er altså ikke en generel tendens, at de unge vælger de rytmiske spillesteder fra på nogen måde. Der er institutioner, der har det svært, og der kan man sige, at de så generelt er så heldigt stillet, at vi har tilskud fra statens side. Vi går altså ind med en pose penge fra statens side, og kommunerne går også ind med en pose penge og holder på den måde hånden under de her spillesteder i en for mange vanskelig tid.

Kl. 15:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Leif Lahn Jensen. Så er det hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:47

Mogens Jensen (S):

Det er jo ligesom at høre Komiske Ali under Irakkrigen at høre kulturministeren. Altså, hvor tingene brænder ned om ørerne på en, står ministeren bare og siger, at alt er godt, at kulturen blomstrer i Danmark, når virkeligheden er, at en lang række af de institutioner, du har ansvaret for, lider økonomisk, og at nogle af dem er i risikozonen for at lukke. Og ministeren gør intet. Det passer jo ikke, at der er nok penge, og at statens tilskud til de rytmiske spillesteder er tilstrækkeligt.

Jeg står her med en artikel, som ministerens egen rådgiver på området, formanden for det musikfaglige udvalg under Kunstrådet, Giordano Bellincampi, har skrevet i Berlingske Tiden, hvor han tydeligt siger til ministeren, at nu må ministeren til lommerne, fordi der ikke er tilstrækkeligt med penge til den udvikling, der er

inden for området, og så kommer finanskrisen oveni. Hvorfor er det, at ministeren er så dumstædig? Hvorfor er det Socialdemokraterne, der hele tiden skal stå her og komme med forslag til, hvordan man kan løse situationen? Er ministeren slet ikke interesseret i at støtte og hjælpe dansk kulturliv, også i en krisetid?

Kl. 15:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så skal jeg lige minde om, at man ikke siger du til ministeren. Så er det ministeren.

Kl. 15:48

Kulturministeren (Carina Christensen):

Nu var det jo sådan, at vi i går – tror jeg, det var, eller var det i forgårs? – jo havde samlet formændene for de enkelte udvalg under Kunstrådetovre i Kulturministeriet, og hr. Mogens Jensen var også inviteret. Desværre var han nødt til at gå lidt tidligere, så han var der ikke, da formanden for Musikudvalget kom frem til mødet – han sad fast i en flyver, så han kom lidt forsinket. Det er lidt ærgerligt, for så ville hr. Mogens Jensen kunne forstå sammenhængen i de udtalelser, der måtte være kommet, for dem fik vi nemlig en god forklaring på og havde selv mulighed for at spørge ind til. Det er rigtigt, at formanden for Musikudvalget har været ude at sige, at han gerne ville dele flere penge ud til spillestederne og andre dele af den rytmiske branche. De udtalelser, han er kommet med, har bare ikke noget med finanskrisen at gøre.

Det, han har kommenteret, er, at der nu er et meget stort kommunalt engagement, og her siger man så, at staten ikke helt kan matche de øgede bevillinger, der kommer fra kommunerne. Jeg synes sådan set, det er ganske positivt, at kommunerne nu er blevet så aktive på det her område, for spillestederne er nu engang kommunale institutioner, og kommunerne skal være den økonomisk drivende faktor. Det er jo ikke statens opgave.

Man kan altid ønske sig flere penge. Jeg kan i hvert fald bare sige: Staten har igennem det sidste år fastholdt et højt statsligt tilskud til de rytmiske spillesteder, og det vil vi også gøre fremover. Og så vil jeg tillade mig at glæde mig over, at det her faktisk er et område, som kommunerne har stort blik for og også har valgt at prioritere.

Kl. 15:49

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det sidste spørgsmål er også til kulturministeren af hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:50

Kl. 15:51

Spm. nr. S 1427

13) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Tager ministeren det alvorligt, når lederne af to af statens største kulturinstitutioner, henholdsvis Statens Museum for Kunst og Det Kongelige Teater, offentligt tilkendegiver, at institutionerne rammes hårdt af statens besparelser, og at de har færre og færre midler at lave kunst for?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Kulturministeren.

Kl. 15:50

Kulturministeren (Carina Christensen):

Allerførst vil jeg gerne sige, at jeg bestemt tager kulturinstitutionernes økonomiske udfordringer alvorligt. Niveaue for bevillingerne til Kulturministeriet de seneste år har været stabilt, og i dag er vi så at sige økonomisk på samme niveau, som vi var for 7 år siden. Det vil altså sige, at samtidig med at bevillingerne til kulturinstitutionerne som til rigtig mange andre institutioner har været udsat for effektiviseringer hen over årene, er der tilført nye midler, der er kommet kulturen og kulturinstitutionerne til gode. I bund og grund har der altså ikke været tale om besparelser, men om hvordan man prioriterer midlerne til kulturen.

Hvad angår Det Kongelige Teater, som specifikt nævnes i spørgsmålet, er der jo så sent som sidste år indgået en bred politisk aftale for perioden 2008 til 2011. Det er en aftale, som Socialdemokraterne selv er med i. Da den aftale blev indgået, var der enighed blandt alle partierne bag aftalen om, at der var fundet en fornuftig balance mellem de muligheder, som teatrets nye faciliteter giver, de økonomiske rammer og de krav, der kan stilles til teatrets repertoire og øvrige aktiviteter. Jeg går da som en selvfølge ud fra, at Socialdemokraterne stadig står bag aftalen om Det Kongelige Teater.

Statens Museum for Kunst har tilsvarende en gældende resultataftale med Kulturministeriet, hvor de økonomiske rammer er afstemt med de mål, museet skal opfylde. Igen ligger Kulturministeriets bevillinger på et stabilt niveau, og det har de gjort i en lang årrække.

Kl. 15:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Mogens Jensen.

Mogens Jensen (S):

Jamen det er jo en ren tilståelsessag, når ministeren selv står her og siger, at der ikke er foretaget nogen investeringer i kunst og kultur i de 8 år, den borgerlige regering har haft ansvaret. Det er jo en ren tilståelsessag; det har ministeren lige stået og sagt og det i en tid, hvor der stilles flere krav til kulturinstitutionerne, hvor kulturinstitutionerne selvfølgelig også skal udvikle sig og producere musik og teater til glæde for hele befolkningen. Så ministeren siger det jo selv: Staten har ikke investeret de penge, der skal til, for at man kan opretholde et ordentligt og tilstrækkeligt niveau.

Det er jo det, der gør, at man nu klager sig. For hvad gør staten så samtidig? Man pålægger kulturinstitutionerne en række alvorlige besparelser. Indtil nu har kulturinstitutionerne leveret op mod 1 mia. kr. – for at være helt præcis 969 mio. kr. – i besparelser til staten. Kulturministeren må da erkende, at det da er et problem for institutionerne at hive 969 mio. kr. ud af deres drift. Det er derfor, vi hører, at lederne nu klager sig, for der er ikke penge til at opretholde kvaliteten.

Hvad skal de så levere de næste 4 år? Ja, de skal levere det samme, som de har leveret nu på 8 år, nemlig 926 mio. kr. i driftsbesparelser, som yderligere kommer til at belaste kulturinstitutionernes økonomi. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke der er en grund til, at vicedirektøren for Statens Museum for Kunst i Børsen siger, at besparelserne er et generelt problem for landets kulturinstitutioner og rammer dem hårdt, og at Erik Jacobsen, direktør for Det Kongelige Teater siger, at før gik 87 pct. af deres bevillinger til kunsten. Nu er det 77 pct., og det bliver yderligere forværret med de ekstra besparelser.

Vil ministeren ikke godt prøve at lytte til de her nødråb, som kommer fra institutionerne? Har ministeren slet ikke tænkt sig at tage nogen initiativer?

Kl. 15:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:53

Kulturministeren (Carina Christensen):

Først vil jeg gerne rose de ledere, vi har rundtom på vores kulturinstitutioner. Jeg vil også sige, at jeg har meget stor tiltro til, at ledelserne rundt omkring på de forskellige institutioner er i stand til at prioritere inden for de gældende økonomiske rammer.

Kulturinstitutionerne har nogle kerneopgaver, de skal løfte, og jeg synes egentlig, at vi har sikret nogle fornuftige rammer for, at det kan lade sig gøre. Man kan jo sige, at de rammer har hr. Mogens Jensen og hans eget parti jo selv været med til at sikre.

Hvis vi tager Det Kongelige Teater, er der indgået en flerårsaftale. Den forhandlede man sidste år – jeg var ikke kulturminister dengang – og hr. Mogens Jensen var kulturordfører, så han burde da i hvert fald have klart i erindring, hvordan man var inde at lave sådan en langsigtet økonomisk ramme for udviklingen på Det Kongelige Teater. Den aftale går jeg da ud fra at Socialdemokraterne fuldstændig står bag. Der har man jo været inde at se på, hvad det er for nogle opgaver, man ønsker at Det Kongelige Teater skal løse, og hvilken økonomisk ramme man så stiller til rådighed for dem.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:54

Mogens Jensen (S):

Det kan jo ikke nytte noget, at ministeren er fuldstændig uden for den virkelighed, som vi lever i i øjeblikket. Siden den aftale er der kommet en finanskrise, som har trukket tæppet væk under en lang række kulturinstitutioner, fordi de sponsorerer, man nødvendigvis får fra erhvervslevet – det gælder til udstillingsvirksomhed på Statens Museum for Kunst, og det gælder også til Det Kongelige Teater – er blevet trukket væk, og så står man og mangler ressourcer. Når man så oven i det kan konstatere, at regeringen – og det er altså ikke Socialdemokraterne, men regeringen – har forlangt, at kulturinstitutionerne de næste 4 år skal spare 926 mio. kr., der skal gives ind til finansministeren, så er det da klart, at institutionerne har problemer og har lov til at klage sig.

Men hvad er ministerens svar? Ja, det er: Det kan jeg ikke gøre noget ved, og ja, jeg har respekt for lederne. Jeg vil sige til ministeren, at hvis man har respekt for lederne, lytter man også til deres ønsker og til deres nødråb. Men det er åbenbart ikke noget, den her minister har tænkt sig at gøre.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:55

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg synes jo egentlig, at jeg har sagt det mange gange. Men jeg gentager det gerne igen, for det virker, som om at hr. Mogens Jensen bliver ved med at se besparelser for sig og ligesom ikke vil forstå budskabet.

Nu gentager jeg det igen. Niveaulet for bevilningerne til Kulturministeriet har i de seneste år været stabilt, og økonomisk er vi på samme niveau, som vi var for ca. 7 år siden. Det vil sige, at det godt kan være, at der har været nogle effektiviseringskrav og på den måde nogle besparelser, men samtidig har man ført lige så mange midler tilbage, som så er kommet kulturinstitutionerne til gode. Der er altså ikke gennemført besparelser. Der har været nogle omprioriteringer, og det, vi kan konstatere, er: Niveaulet er stabilt.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen som medspørger.

Kl. 15:56

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg har læst i Børsen, at Nationalmuseet, Statens Museum for Kunst og Det Kongelige Teater samlet siden 2002 simpelt hen har sendt 969 mio. kr. tilbage til kulturministeren i besparelser. Det har jeg læst i Børsen: 969 mio. kr. Kan ministeren genkende dette tal?

Kl. 15:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:57

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg har ikke læst den artikel i Børsen, men jeg skal gerne kigge på den, hvis hr. Leif Lahn Jensen sender et spørgsmål over.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen for endnu en bemærkning.

Kl. 15:57

Leif Lahn Jensen (S):

Det var sådan set et svar – det kunne ministeren ikke. For hvis ministeren havde kunnet genkende det rimelig store tal, er jeg også sikker på, ministeren havde sagt: Ja, det kan jeg godt genkende.

Ministeren blev interviewet til Politiken den 11. december 2008 – et meget interessant interview, vil jeg sige. Her siger ministeren følgende

om spørgsmålet om de nødlidende museer og kulturinstitutioner, som vi også har hørt i dag:

»Nu har vi været gennem nogle gode år og går ind i nogle magre år. Og der er kulturinstitutionerne jo ikke konjunkturfri zone.«

Det vil sige, at ministeren mener, at kulturinstitutioner har kunnet mærke de gode år. Hvordan hænger det sammen med, at de egentlig har kunnet mærke en forringelse i denne regerings tid siden 2002?

Kl. 15:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:57

Kulturministeren (Carina Christensen):

Kulturinstitutionerne som helhed har ikke mærket forringelser. Jeg gentager det gerne: Niveauet har været stabilt hen over årene. Det økonomiske råderum, som man havde for ca. 7 år siden, da regeringen kom til, er altså det samme, som man har i dag. Der har været omprioriteringer, og jeg synes kun, det er fornuftigt, at man går ind og kigger på, hvordan man bruger pengene. Men niveauet er stabilt.

Og så forstår jeg simpelt hen ikke hr. Leif Lahn Jensens spørgsmål. For det lyder nærmest, som om man, hvis man skulle følge Socialdemokraternes politik, burde gøre det, at man i gode tider, altså opgangstider, skulle gå ind og skære i det statslige tilskud til kulturinstitutionerne, og når der så var svære tider – hvad der jo desværre kan opstå – ja, så skulle man gå ind og bruge ekstra midler. Sådan fungerer det ikke. Det, vi giver til vores institutioner, er konjunkturuafhængigt. Vi er den sikre hånd under vores institutioner, og det er jo godt og positivt, for det betyder, at vi på den måde er i stand til at hjælpe dem igennem svære tider.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Leif Lahn Jensen. Så er det hr. Mogens Jensen for et sidste spørgsmål.

Kl. 15:58

Mogens Jensen (S):

Altså, ministerens regnestykke holder jo ikke. Nu siger ministeren selv – og det var en tilståelse – at regeringen ikke har investeret i kunst og kultur de sidste 8 år. Kulturministeren siger, det er blevet holdt på et stabilt niveau. Hvad betyder det? Ja, hvis det bliver holdt på et stabilt niveau, betyder det jo, at varmeregningen imens

stiger ude i institutionerne, lønningerne stiger, omkostningerne stiger, kravene til udstillinger og til nyudvikling stiger måske også. Men man får ikke tilsvarende penge. Tværtimod skal man sende et ordentligt beløb i besparelser, som ministeren jo sådan set stjæler fra institutionernes drift, og som gør, at institutionerne så på en eller anden måde skal skaffe penge andre steder fra, bl.a. ude i det private erhvervsliv.

Vil ministeren ikke erkende, at når ministeren de sidste 8 år har taget 969 mio. kr. og nu de kommende 4 år tager 926 mio. kr., så betyder det, at kulturinstitutionerne har færre penge til drift? Kan vi ikke være enige om det?

Kl. 16:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:00

Kulturministeren (Carina Christensen):

Det, jeg i hvert fald kan sige, er, at det generelle niveau er stabilt. Det er rigtigt, at der har været nogle effektiviseringskrav hen over årene. Det er noget, der pålægges alle institutioner, og det synes jeg sådan set er sund fornuft, for det gør, at man kigger tingene efter en ekstra gang for at se, om man gør dem på den rigtige og mest hensigtsmæssige måde. Det gode er, at pengene her er ført tilbage. Altså, de midler, man har indhøstet på effektiviseringer, har man ført tilbage til kulturen og til kulturinstitutionerne. Det synes jeg er godt og positivt.

Så gør vi jo det, som hr. Mogens Jensen bør vide alt om, eftersom hans parti er en del af forligskredsen bag eksempelvis Det Kongelige Teater, at vi laver nogle flerårsaftaler med vores institutioner. For bare et lille år siden lavede man en ny 4-årig aftale for Det Kongelige Teater, hvor hr. Mogens Jensen jo netop selv var med til at prioritere, hvad det er for nogle opgaver, vi skal forvente af vores institutioner, hvad vi skal ønske at de løser, og hvad de økonomiske rammer skal være. Det er jo altid en vanskelig balancegang, men det er jo derfor, man laver de her økonomiske rammer og fastlægger det økonomiske niveau, og det har hr. Mogens Jensen i høj grad selv været med til at fastsætte.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Mogens Jensen og tak til kulturministeren.

Kl. 16:01

Spm. nr. S 1442

14) Til skatteministeren af:

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Hvilke konsekvenser og forhindringer står de danske landmænd og slagterier efter ministerens mening over for, hvis Danmark indfører CO₂-afgifter på køer og grise?

(Spørgsmålet er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 16:01

Spm. nr. S 1443

15) Til skatteministeren af:

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Hvilke fordele og ulemper vil der efter ministerens opfattelse være ved at indføre en udsættelse af momsbetalinger for private virksomheder?

(Spørgsmålet er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 16:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Hermed er spørgetiden sluttet.

Kl. 16:01

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 26. februar 2009, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 16.01).